Vol. 1

Circular No. 01 / 2008
Prot. No. 6217 / 2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിൽ ദൈവവചനത്തിനുള്ള സ്ഥാനം ഏറെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് എന്നത് നമുക്കേവർക്കും അറിവുള്ള കാര്യമാണല്ലോ. കർത്താവിന്റെ സുവിശേഷത്തെപ്പറ്റി വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ എഴുതുന്നു: "എന്തെന്നാൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ആദ്യം യഹൂദർക്കും പിന്നീട് ഗ്രീക്കുകാർക്കും അത് രക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ദൈവശക്തിയാണ്. അതിൽ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് വിശ്വാസത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ നീതി വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (റോമാ 1, 16). "ഈ സുവിശേഷമാകട്ടെ വി. ലിഖിതങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന ദൈവം മുൻകൂട്ടി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്". (റോമ. 1, 2).

ദൈവത്തിന്റെ വചനം മനുഷ്യരൂപമെടുത്തതാണ് യേശുക്രിസ്തു. നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ അവിടുത്തെ ജീവിതത്തെയും പ്രബോധനങ്ങളെയും വിശ്വാസത്തിന്റെ കണ്ണിലൂടെ നോക്കിക്കണ്ട് രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ് വി. സുവിശേഷങ്ങൾ. അവ നേരിട്ട് അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ശ്ലീഹന്മാരുടെയും മറ്റു യേശുശിഷ്യരുടെയും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളുമാണ് മറ്റ് പുതിയനിയമ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പഴയ നിയമമാകട്ടെ ദൈവമനുഷ്യബന്ധത്തെയും പാപം ചെയ്ത് ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്ന മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത രക്ഷകനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരു ജനതയെ ഒരുക്കുന്നതിന്റെയും വിവരണങ്ങളാണ്. പുതിയ നിയമത്തിൽ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്ന രക്ഷാകര സംഭവം പഴയനിയമത്തിൽ മുൻകൂട്ടി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പഴയതും പുതിയതുമായ ഉടമ്പടിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന വി. ഗ്രന്ഥം ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം എന്തെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുകയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിൽ കുറവുണ്ടാകാതിരിക്കാനും തെറ്റുപറ്റാതിരിക്കാനും നാം ദൈവവചനത്തെ ശരിയാംവിധം മന

സ്സിലാക്കണം. ആ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവജീവിതം നയിക്കാൻ നാം പ്രാപ്തരാകണം.

ദൈവവചനമെന്ന് പറയുന്നത് വി. ഗ്രന്ഥം മാത്രമല്ല. രക്ഷാകര പദ്ധതിയെപ്പറ്റിയോ രക്ഷകനെപ്പറ്റിയോ ഉള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വി. യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷം അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "യേശു ചെയ്ത മറ്റ് പല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്, അതെല്ലാം എഴുതിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ലോകത്തിനുതന്നെ സാധിക്കാതെ വരുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്" (യോഹ.21,25). ആദിമസഭ ജീവിക്കുകയും സഭാപിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സുദീർഘമായൊരു വിശ്വാസ പാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ട്. രക്ഷാകരചരിത്രവും യേശുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളും അവർ എപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കിയെന്നും ജീവിച്ചുവെന്നും ഈ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതും ദൈവവചനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരം തന്നെയാണ്. ശരിയായ പാരമ്പര്യം ഏതെന്ന് പറഞ്ഞുതരാനായി സഭയിൽ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനാധികാരവുമുണ്ട്. വി. ഗ്രന്ഥത്തെ ഔദ്യോഗികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും ഈ പ്രബോധനാധികാരം തന്നെയാണ്.

വി. ഗ്രന്ഥത്തെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമാണ് ഇന്നു നാം കാണുന്ന നൂറുകണക്കിന് ക്രൈസ്തവവിഭാഗങ്ങളിൽ ഏറെയും. വി. പത്രോസ് എഴുതുന്നു: "അറിവില്ലാത്തവരും ചഞ്ചലമനസ്കരുമായ ചിലർ മറ്റ് വി. ലിഖിതങ്ങളെപ്പോലെ അവയേയും തങ്ങളുടെ നാശത്തിനായി വളച്ചൊടിക്കുന്നു" (2 പത്രോ.3,16). എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായ റോമാ മാർപ്പാപ്പയും അപ്പസ്തോലിക ശുശ്രൂഷയുടെ അനന്തരാവകാശികളായ മെത്രാന്മാരും അടങ്ങുന്നതാണ് ഈ ഔദ്യോഗികാധികാരം. വി. ഗ്രന്ഥവും പാരമ്പര്യങ്ങളും തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം ഈ പ്രബോധനാധികാരം ഇടപെട്ട് ശരിയായ ദിശ വിശ്വാസികൾക്ക് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

മുമ്പെന്നപോലെ ഇന്നും വി. ഗ്രന്ഥം തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കു

കയും സഭയുടെ പ്രബോധനാധികാരത്തെ തിരസ്കരിക്കുകയും കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ സഭയിൽ വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉണർവ്വിന് വഴിതെളിച്ച കരിസ്മാറ്റിക് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച പലരും ഇപ്രകാരം സഭവിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സഭാപ്രബോധനത്തിന് വിരുദ്ധമായി വി. ഗ്രന്ഥം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന 'സ്പിരിറ്റ് ഇൻ ജീസസ്' എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെയും പലരും വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നുണ്ട്. മരിച്ചുപോയവരുടെ ആത്മാക്കളോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച് അവരെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞയയ്ക്കാമെന്നും ഇങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത ആത്മാക്കളാണ് പലവിധ രോഗങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നതെന്നും ഈ പ്രസ്ഥാനക്കാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില പരാമർശങ്ങളെ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയൊരു നിഗമനത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേരുന്നത്.

വി. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പല ന്യൂനതകളും തെറ്റുകളും സഭയിൽ പൊതുവേയും സഭാ നേതൃത്വത്തിലും കണ്ടെത്താം. അതിൽ നാം അത്ഭുതപ്പെടേണ്ട കാര്യമില്ല. കാരണം പാപികളും അപൂർണ്ണരുമായവരുടെ സമൂഹമാണ് സഭ. അങ്ങനെയുള്ളവരിൽനിന്നാണ് സഭാനേതൃത്വം ഉണ്ടാകുന്നതും. എന്നാൽ അതിന്റെ പേരിൽ സഭയിൽനിന്ന് പുറത്തു പോയിട്ട് പൂർണ്ണമായൊരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാം എന്നു കരുതിയവർക്ക് അതിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല എന്ന് അനുഭവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ സഭയെ വി. ഗ്രന്ഥാധിഷ്ഠിതമാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം അതിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകുകയല്ല പ്രത്യുത നാമോരോരുത്തരും അങ്ങനെ ജീവിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന വസ്തുത നമുക്കോർക്കാം. ദൈവവചനാധിഷ്ഠിതമായി ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിന്നേ അത്തരത്തിലുള്ള നേതൃത്വവും ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കാരണം സമൂഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ കുടുംബങ്ങളിലാണ് നേതൃത്വവും രൂപപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കുടുംബങ്ങളിൽ ദൈവവചനം ജീവിക്കുന്നു എന്നുറപ്പുവരുത്തേണ്ടതാണ്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 2008 ഒക്ടോബർ 8 മുതൽ 26 വരെ റോമിൽ നടക്കുന്ന മെത്രാൻ സിനഡ് “ദൈവവചനം സഭയുടെ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യത്തിലും” എന്ന വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. റോമൻ സിനഡിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച് കേരള കത്തോലിക്കാസഭയും 2008 ദൈവവചന വർഷമായി ആചരിക്കുകയാണ്. “ദൈവവചനം ജീവന്റെ നിറവിന്” എന്നതാണ് ഈ വർഷത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കേരളസഭയുടെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ മാനന്തവാടി രൂപതയും ഈ വർഷം ദൈവവചനവർഷമായി ആചരിക്കുകയാണ്. ദൈവവചനത്തെ അറിയാനും വചനാധിഷ്ഠിത ജീവിതം നയിക്കാനും അതുവഴി ജീവന്റെ നിറവ് സ്വന്തമാക്കാനും നമ്മെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ് ഈ ആചരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം.

ദൈവവചനവർഷാചരണം നമ്മുടെ രൂപതയിൽ 2008 ജനുവരി 6-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ദനഹാതിരുനാൾ ദിവസം ആരംഭിക്കുകയാണ്. കർത്താവ് തന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഓർമ്മയാണ് ദനഹാ. ഈ ദിവസം തന്നെ ദൈവവചനവർഷാചരണം ആരംഭിക്കുന്നത് സമുചിതമാണ്. അന്നേദിവസം രൂപതാതലത്തിലും ഇടവകാതലത്തിലും കുടുംബതലത്തിലും വി.ഗ്രന്ഥ പ്രതിഷ്ഠയും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തേണ്ടതാണ്. അന്നേ ദിവസം വി. കുർബാനയ്ക്കു ശേഷം പ്രത്യേകം അലങ്കരിച്ച പീഠത്തിൽ വി. ഗ്രന്ഥം ആഘോഷമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച് ധൂപിക്കുകയും പുഷ്പാർച്ചന നടത്തുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ സ്ഥാപനങ്ങളിലും നടത്തണം. വീടുകളിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പായി അലങ്കരിച്ച പീഠത്തിൽ ബൈബിൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനാനന്തരം അതിൽ നിന്ന് പാരായണം ചെയ്യുകയും വേണം.

ഈ വർഷം മുഴുവൻ ചെയ്യാനുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദമായി പിന്നീട് അറിയിക്കുന്നതാണ്. ദൈവവചനത്തെ കൂടുതൽ അറിയാനും സ്നേഹിക്കാനും തദനുസാരം ജീവിക്കാനും ഈ വർഷാചരണം നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കട്ടെ. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടു കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 ഡിസംബർ മാസം 20-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ജനുവരി 6-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Circular No. 02 / 2008
Prot. No. 6218 / 2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

2007 നോട് വിടപറഞ്ഞ് നാം 2008 ലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണല്ലോ. പുതുവർഷത്തിൽ നിങ്ങൾക്കേവർക്കും സന്തോഷവും സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും നിറഞ്ഞ ജീവിതവും ധാരാളം ദൈവാനുഗ്രഹവും നേരുന്നു. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ ദൈവം നമുക്ക് നലകിയ അനവധിയായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി അവിടുത്തേയ്ക്ക് നന്ദി പറയാം. അതുപോലെ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ നാം ചെയ്ത പാപങ്ങൾക്കും തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്കും അവിടുത്തോട് മാപ്പപേക്ഷിക്കാം. കഴിഞ്ഞകാലത്ത് സംഭവിച്ച പരാജയങ്ങളെ ഓർത്ത് വിലപിച്ചിരിക്കാതെ പുതിയ ഊർജ്ജവും ധൈര്യവും ഉൾക്കൊണ്ട് ദൈവം നമുക്കായി ഒരുക്കിയ പുതുവർഷത്തിലേയ്ക്ക് പുതിയ ഉറച്ചതീരുമാനങ്ങളുമായി നമുക്ക് പ്രവേശിക്കാം.

ഇനിവരുന്ന ഏതാനും ആഴ്ചകൾ ഇടവക തിരുനാളുകളുടെ കാലമാണല്ലോ. മുൻവർഷങ്ങളിലേതുപോലെ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതാനും ആശയങ്ങൾ നിങ്ങളുമായി പങ്കു വയ്ക്കട്ടെ. ഈ വർഷം വിഭൂതിയാചരണം ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതിയും ഈസ്റ്റർ അഥവാ ഉത്ഥാനത്തിരുനാൾ മാർച്ച് 23-ാം തീയതിയുമാണ്. തീക്ഷ്ണമായ നോമ്പും ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനകളും പ്രായശ്ചിത്ത പ്രവൃത്തികളും

ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ് എന്നു നമുക്കറിയാം. പട്ടം, വിവാഹം തുടങ്ങിയവപോലും മുടക്കിയിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. കേവലം ബാഹ്യമായ ആഘോഷങ്ങൾ മുടക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമല്ല അപ്രകാരം ചെയ്തിരിയ്ക്കുന്നത്. പ്രത്യുത ഈ കാലഘട്ടം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന കർത്താവിന്റെ പീഢാനുഭവം, മരണം, ഉത്ഥാനം എന്നിവയുടെ അരൂപിയുമായി അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചേർന്നു പോകുന്നില്ല എന്നതാണ് അതിനു കാരണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ അവയുമായി ഒട്ടും ചേർന്നു പോകുകയില്ല എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ കഴിവതും ഒഴിവാക്കണം.

മാത്രമല്ല, ആരാധനാക്രമവർഷത്തിലെ വിവിധ കാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും പരി.അമ്മയുടെയും മറ്റ് വിശുദ്ധരുടെയും തിരുനാളുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത് അവയ്ക്ക് രക്ഷാകര കർമ്മവുമായുള്ള ബന്ധം പരിഗണിച്ചാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തിരുനാളുകൾ രക്ഷാകരസംഭവത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. പരി.അമ്മയും വി.യൗസേപ്പു പിതാവും ആ ദൗത്യത്തിൽ വളരെ അടുത്ത് സഹകരിച്ചവരാണ്. മറ്റ് വിശുദ്ധരാകട്ടെ ഈ രക്ഷാകര ദൗത്യം സ്വജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കാണിച്ചവരാണ്. ഇവിടെയെല്ലാം നാം അനുസ്മരിക്കുന്നത് അവരുടെ ജീവിതത്തിന് കർത്താവിന്റെ പീഢാനുഭവവും മരണവും ഉത്ഥാനവുമായുള്ള ബന്ധമാണ്.

തിരുനാളുകൾ ഓർമ്മ ദിവസങ്ങളാണ്. തിരുനാളാഘോഷിയ്ക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധരുടെ മാതൃക പിൻചെന്ന് രക്ഷാകരദൗത്യവുമായി സഹകരിച്ച് ഈ ഭൂമിയിൽ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ഓരോ തിരുനാളും.

അലങ്കാരം, വെടിക്കെട്ട്, ചെണ്ടമേളങ്ങൾ, കലാപരിപാടികൾ തുടങ്ങിയവ കേവലം ആഗന്തുകങ്ങളും ഈ ദൈവരാജ്യ സ്ഥാപനത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രതീകവും മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ദൈവരാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടാതെ കേവലം ബാഹ്യപ്രതീകങ്ങൾ മാത്രം അവശേഷിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ പ്രസക്തി തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആഘോഷങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് സന്തോഷിക്കുവാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കു

ന്നവർ ഇക്കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. മാത്രമല്ല മേൽപ്പറഞ്ഞ ആഘോഷ ഘടകങ്ങളിൽ പലതും നാം നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്ന് കടമെടുത്തതുമാണ്. അവ ക്രൈസ്തവാഘോഷങ്ങളുടെ ആദ്യാരൂപിയിൽ ഉള്ളവയുമല്ല.

ദൈവരാജ്യം ഭൂമിയിൽ സംസ്ഥാപിതമാകണമെങ്കിൽ സത്യത്തിലും നീതിയിലും അടിയുറച്ച ഒരു സമൂഹം ഈ ഭൂമിയിലുണ്ടാകണം. അതിന് ദൈവമക്കളെന്ന നിലയിൽ മാന്യമായി ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഓരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാകണം. അതിനുള്ള പ്രധാന ഉപാധി ഈ ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങൾ മനുഷ്യമഹത്വത്തിനനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതാണ്. ഉള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കണം എന്നർത്ഥം. കുറേപ്പേർ അത്യധ്വാനം ചെയ്യുകയും മറ്റുള്ളവർ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ച് സുഖമായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതല്ല അതിനർത്ഥം. പ്രത്യുത സമൂഹത്തിൽ പാർശ്വവല്ക്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശാക്തീകരണത്തിനും അതുവഴി അവരുടെ സ്വപ്രയത്നത്താലുള്ള ഉയർച്ചയ്ക്കും ഉതകുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഈ പ്രക്രിയയെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കേവലം ദാനധർമ്മം കൊണ്ട് ഇത് സാധ്യമാകും എന്നു വിചാരിയ്ക്കാൻ ന്യായമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയാണ് ഈ ശാക്തീകരണം നടക്കേണ്ടത് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

എന്നാൽ സാമ്പത്തിക പരാധീനതയാൽ ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്താൻ പറ്റാത്ത അനേകംപേർ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. അവരേയും സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്ക് നാം കൊണ്ടുവരണം. അതിനായി നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും കൂട്ടായ പരിശ്രമം ആവശ്യമാണ്. രൂപത നടത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഇവർക്കെല്ലാം പ്രവേശനം കൊടുക്കുക അസാധ്യവും അപ്രായോഗികവുമാണ്. കാരണം സർക്കാർ നിയമം അതിന് നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നതിനുപുറമെ ആവശ്യത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളില്ല എന്നതും തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നിർദ്ധനരായവരും എന്നാൽ ബൗദ്ധികമായി മുന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായകുട്ടികളെ സഹായിക്കാ

നായി ഒരുപദ്ധതിക്ക് രൂപം നൽകിയത്. ഓരോ വർഷവും നമ്മുടെ രൂപതയിലെ വിവിധ ഇടവകളിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന 500 കുട്ടികൾക്ക് പ്രതിവർഷം 1000 രൂപ വീതം കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണിത്. പണത്തിന്റെ ലഭ്യതയനുസരിച്ച് കൂടുതൽ പേർക്ക് ഇത് കൊടുക്കണമെന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷങ്ങളിലായി ഈ പദ്ധതിയിൽപ്പെടുത്തി 13,98,000 രൂപ 1398 വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി വിതരണം ചെയ്തു. 8, 9, 10, 11, 12 എന്നീ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്നവർക്കാണ് സഹായം നൽകുന്നത്. ഈ പണം കണ്ടെത്തിയത് രൂപതയിൽ പൊതുവായി എടുത്ത ഞായറാഴ്ച പിരിവ് വഴിയും ധാരാളം ഉദാരമതികളുടെ സഹായത്താലുമാണ്.

മത്സരാധിഷ്ഠിതമായ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ സാമ്പത്തികമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരെയും നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുത്ത് മത്സരസജ്ജരാക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങൾ സർക്കാർ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടോ ഇഷ്ടമുള്ള സ്കൂളിൽ സ്വന്തം മക്കളെ അയയ്ക്കാനുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ അവകാശത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടോ ഇതു സാധ്യമാവുകയില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർദ്ധന കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുട്ടികൾക്കും ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ ചേർന്ന് പഠിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ പദ്ധതിയിൽ പെടുത്തി കഴിഞ്ഞ വർഷം രണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിലായി 20 കുട്ടികൾക്ക് എൽ. കെ. ജി.യിൽ പ്രവേശനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വരും വർഷങ്ങളിലും പണത്തിന്റെ ലഭ്യതയനുസരിച്ച് കൂടുതൽ കുട്ടികളെ ചേർക്കുന്നതാണ്.

ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കെല്ലാം നിങ്ങളുടെ അകമഴിഞ്ഞ സഹായസഹകരണങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. ഉദാരമതികളിൽനിന്ന് സംഭാവനകൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പം 2008 ജനുവരി മാസം 20-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച പ്രത്യേക പിരിവെടുത്ത് അയച്ചുതരണം എന്നഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ബഹു. വികാരിയച്ചന്മാർ ഇക്കാര്യം വിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മപ്പെടുത്തണം. ആദ്യകുർബാന, വിവാഹം തുടങ്ങിയ അവസരങ്ങളിൽ ഇക്കാര്യത്തിലേക്കുള്ള തുക മാറ്റിവയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ഇടവക

തിരുനാളിന് ചെലവഴിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തുകയുടെ അഞ്ച് ശതമാനമെങ്കിലും ഈ ഫണ്ടിലേക്ക് തരണം എന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സന്തോഷത്തോടെ നൽകുന്നവനെ ദൈവം കടാക്ഷിക്കുന്നു എന്ന വി. ശ്ലീഹായുടെ വചനംനമുക്കോർക്കാം. മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്ന കുട്ടികൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുമെന്നും കുട്ടികളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കൂടുതൽ ശ്രവിക്കുമെന്നും എനിക്കുറപ്പാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹം നിങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്താനുള്ള ചാലായി ഈ പങ്കുവയ്ക്കൽ മാറും എന്നതും നിസ്സംശയമാണ്. ഇപ്രകാരം ഒരു ഭാഗം മാറ്റിവച്ച് നടത്തുന്ന തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തും ദൈവരാജ്യ സ്ഥാപനോപാധിയും ആയിമാറും.

ഇത്തരുണത്തിൽ തിരുനാളാഘോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ കൂടി നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ രക്ഷാകരാനുഭവങ്ങളായി മാറണം. അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് യാതൊരുതരത്തിലും അസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാത്ത തരത്തിലും ശല്യമാകാത്ത തരത്തിലും ആയിരിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം മറ്റാരുമായി മത്സരിക്കേണ്ടതില്ല. നോട്ടീസുകളും പോസ്റ്ററുകളും പരമാവധി കുറയ്ക്കുകയും അവ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉപകാരാർത്ഥം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ബോർഡുകൾ, ചൂണ്ടുപലകകൾ മൈൽക്കുറ്റികൾ തുടങ്ങിയവയിൽ പതിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അതുപോലെതന്നെ കമാനങ്ങളും മറ്റും കഴിയുന്നത്ര ഒഴിവാക്കുകയും സ്ഥാപിക്കുന്നവതന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും വാഹനങ്ങൾക്കും അസൗകര്യവും അപകടവും ഉണ്ടാകാത്ത തരത്തിലുമായിരിക്കണം. വഴിതടയുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രദക്ഷിണങ്ങളും അമിതവും അപകടകരവുമായ വെടിക്കെട്ടുകളും ഒഴിവാക്കണം. പരിസ്ഥിതിക്ക് കോട്ടം വരുത്തുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക്, തെർമോകോൾ, ഫ്ളെക്സ് എന്നിവയുടെ ഉപയോഗം ഇല്ലായെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തണം. നാം ഇപ്പോഴെ പരിശ്രമിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ ഭൂമി മനുഷ്യവാസയോഗ്യമല്ലാതായിത്തീരും. നമ്മുടെ ഭാവി തലമുറയോടു ചെയ്യുന്ന വലിയൊരു ക്രൂരതയായിരിക്കും അത്. ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റൊരു പ്രവണതയാണ് നോട്ടീസുകളും ബാനറുകളും സ്പോൺസർ ചെയ്യുന്നവരുടെ പരസ്യമാധ്യമമായി അവയെ മാറ്റുന്ന

രീതി. ഉപഭോക്തൃസംസ്കാരത്തിനെതിരെ നാം നടത്തുന്ന യുദ്ധത്തിന് നാം തന്നെ ചരമക്കുറിപ്പെഴുതുന്ന പ്രക്രിയയാണിത്. സ്വർണ്ണക്കടയുടെ പരസ്യംപേറുന്ന നോട്ടീസ് കൂടുതൽ സ്വർണ്ണം വാങ്ങാനുള്ള പ്രേരണ അതു വായിക്കുന്നവരിൽ ഉളവാക്കും എന്ന കാര്യം നിസ്സംശയമാണ്. അതുപോലെതന്നെ മദ്യം വിളമ്പുന്ന ഹോട്ടലിന്റെ പരസ്യമുള്ള നോട്ടീസ് വലിയ ദ്രോഹമായിരിക്കും സമൂഹത്തിന് ചെയ്യുന്നത്. വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അച്ചടിക്കുന്ന നോട്ടീസിൽ കാണുന്നത് അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള മാനസികാവസ്ഥയായിരിക്കും സാധാരണക്കാരായ വായനക്കാരിൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. കേവലം ഏതാനും രൂപയ്ക്കുവേണ്ടി ഈ സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ വഴിതെറ്റിക്കുന്നതിലെ അധാർമ്മികതയെപ്പറ്റി നാം ഒരു പക്ഷേ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടാവുകയില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ നമ്മുടെ തിരുനാളുകൾ യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവാരൂപിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതും ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിതമാകുന്ന സ്വർഗ്ഗാരാജ്യാനുഭവം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമാകണം. ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും സത്വര ശ്രദ്ധയെ ഞാൻ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഒരിക്കൽക്കൂടി ഏവർക്കും പുതുവർഷത്തിന്റെ മംഗളങ്ങൾ നേരുകയും രൂപതാവിദ്യാഭ്യാസ സഹായനിധിയിലേക്ക് ഉദാരമായ സംഭാവനകൾ നല്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽനിന്ന് 2007 ഡിസംബർ മാസം 20-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

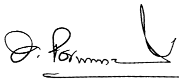

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ജനുവരി 13-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Vol. 2

പ്രത്യേക അറിയിപ്പ്

വചനപ്രഘോഷണ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശ്രീ. ദേവസ്യ മുല്ലക്കരയുടെ ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളിലും ആത്മാഭിഷേകം മാസികയിലും, ടെലവിഷൻ പ്രസംഗങ്ങളിലും കൂദാശകൾക്കും സഭാപ്രബോധനങ്ങൾക്കും എതിരായ പഠനങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനങ്ങൾക്കെതിരായി പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിശ്വാസികൾക്ക് ഉതപ്പിന് കാരണമാകുന്നതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധ്യാനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ, ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ, ആത്മാഭിഷേകം മാസിക വായിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും പിൻവാങ്ങേണ്ടതാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ബഹു. വികാരിയച്ചന്മാർ ഇക്കാര്യം 2008 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച കുർബാനമധ്യേ വിശ്വാസികളെ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

Vol. 3

Circular Letter No. 3/2008
Prot. No. 6412/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

2007-ലെ അവസാനമാസങ്ങളിൽ നാം നമ്മുടെ രൂപതയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വിശ്വാസസംരക്ഷണ റാലി സംഘടിപ്പിച്ചത് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടാവുമല്ലോ? പരോക്ഷമായും പ്രത്യക്ഷമായും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ദൈവവിശ്വാസവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ധാർമ്മികതയും തുടച്ചുമാറ്റി നിരീശ്വരത്വത്തിലും ഭൗതികതയിലും ഊന്നിയ ഒരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ചിലർ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾക്കെതിരായി നാം നടത്തിയ പ്രതിഷേധമായിരുന്നു ആ റാലികൾ. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ പ്രശ്നം പൊന്തിവന്നതിനാൽ പലരും ആ പ്രതിഷേധ പ്രകടനങ്ങളെ കേവലം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസാവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഒന്നായി കാണുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും വളരെയധികം പേർ അതിനെ ശരിയായ രീതിയിൽത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കിയെന്നത് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. ഇത്തരുണത്തിൽ അന്നു നിങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച സഹകരണ മനോഭാവത്തിന് ഒരിക്കൽക്കൂടി നന്ദി പറയുകയാണ്.

സമൂഹത്തെ നിരീശ്വരവൽക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഇപ്പോഴും തുടരുന്നുണ്ട് എന്ന വസ്തുത നാം മറക്കരുത്. പലതും വരുന്നത് മനോഹരവാഗ്ദാനങ്ങളുടെ രൂപത്തിലാണ് എന്നതിനാൽ നാമവയെ തെറ്റിദ്ധരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. ഉൽപ്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ സാത്താൻ പാമ്പിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് ഹവ്വായെ വിലക്കപ്പെട്ട കനി തിന്നാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതും അതു തിന്ന ഹവ്വായ്ക്കുണ്ടായ ദുരനുഭവവും ഇത്തരുണത്തിൽ നാം ഓർക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

നാം കൃത്യമായി കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയാലും മർത്യരെന്ന നിലയിൽ അവയെ ചെറുക്കുന്നതിന് പരിമിതികളുണ്ട്. ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ സഹായം കൂടിയേ തീരൂ. പിശാചിനെ പുറത്താക്കാൻ പറ്റാതിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരോട് കർത്താവ് പറയുന്നു. “ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും കൊണ്ടല്ലാതെ ഈ വർഗ്ഗം പുറത്തുപോകുകയില്ല.” അതിനാൽ നാമും പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭയം തേടേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യന് അസാധ്യമായത് ദൈവത്തിന് സാധ്യമാണല്ലോ.

രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു. അതിൽ ഒന്നാമ

ത്തേത് എല്ലാ ദിവസവും വി. കുർബ്ബാനയിലേയും കാനോന നമസ്കാരത്തിലേയും കാറോസൂസ പ്രാർത്ഥനകളിൽ അവസാനത്തേതായി ചൊല്ലണം. രണ്ടാമത്തേത് നാം കൊന്ത ചൊല്ലുന്ന അവസരത്തിലെല്ലാം ലുത്തിനിയായുടെ മുമ്പിലുള്ള കാഴ്ചവയ്പു ജപത്തിനു മുമ്പായി ചൊല്ലണം.

1) ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ നാടിനേയും നിരീശ്വര പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും ഭൗതികവാദത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കണമേയെന്നും, വർഗ്ഗ സമര ചിന്തകൾക്കു പകരം പരസ്പര സാഹോദര്യ വികാരം കൊണ്ടും, സർവ്വാധിപത്യ പ്രവണതയ്ക്കു പകരം എളിമയെന്ന പുണ്യം കൊണ്ടും, സായുധവിപ്ലവത്തിനു പകരം സ്നേഹവിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള തീക്ഷ്ണത കൊണ്ടും, ഞങ്ങളെ നിറയ്ക്കണമേയെന്നും അങ്ങയോടു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2) ഓ, എന്റെ ഈശോയെ, എന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കേണമെ. ദൈവ നിഷേധത്തിൽ നിന്നും ഭൗതികവാദ പ്രവണതകളിൽ നിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കണമെ. വർഗ്ഗസമര ചിന്തകളിൽ നിന്നും സർവ്വാധിപത്യ പ്രവണതയിൽ നിന്നും എനിക്ക് മോചനം തരണമെ. വിദ്വേഷത്തിൽ നിന്നും വിപ്ലവതീക്ഷ്ണതയിൽ നിന്നും എന്നെ കാത്തു കൊള്ളുകയും ചെയ്യണമെ. ആമ്മേൻ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 മാർച്ച് മാസം 9-ാം തീയതി കുർബാന മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Pastoral Letter No. 01/2008
Prot. No. 6413/2008

ദൈവകൃപയാൽ മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

മാർ ജോസ് പൊരുന്നേടം

തന്റെ സഹശുശ്രൂഷകരായ വൈദികർ, മ്ശംശാനാമാർ, സമർപ്പിതർ, അൽമായ സഹോദരങ്ങൾ എന്നിവർക്കും തന്റെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൈവജനം മുഴുവനും എഴുതുന്നത്.

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട പ്രിയ മാതാപിതാക്കന്മാരേ, സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ, പ്രിയ കുട്ടികളേ,

കത്തോലിക്കാ സഭാജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാന കാലഘട്ട മായ വലിയനോമ്പിലേക്ക് നാം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലായ കർത്താവിന്റെ ഉത്ഥാനത്തിലേക്കാണ് ഈ നോമ്പുകാലം നമ്മെ നയിക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവ ജീവിതം എങ്ങി നെയായിരുന്നാലാണ് ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വം നമുക്കും അനുഭവി ക്കാൻ കഴിയുക എന്ന് ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ വേദഗ്രന്ഥവായനകളും പ്രാർത്ഥനകളും നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

ഏതൊരു ജീവിതാവസ്ഥയിലേയ്ക്കും പ്രവേശിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി പരിശീലനം ആവശ്യമാണ്. വൈദികജീവിതത്തിലേക്കും സമർപ്പിത ജീവിതത്തിലേക്കും പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സുദീർഘമായ പരിശീലനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു. പരിശീലന കാലത്ത് തങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കിയ ശീലങ്ങൾ, തുടർന്നു വരുന്ന പൗരോഹിത്യ സമർപ്പിതജീവിതത്തിൽ തുടരാനുള്ളതാണ്. ഡോക്ടറാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നയാൾ വളരെ വർഷത്തെ പഠന-പരിശീലന പദ്ധതികളിലൂടെ കടന്നുപോകണം. ഒരു ഡോക്ടറായി ജീവിതം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ് അയാൾ പഠി ക്കുന്നതും പരിശീലിക്കുന്നതും. പഠനം കഴിഞ്ഞ് ജോലിയിൽ പ്രവേ ശിക്കുമ്പോൾ പഠിച്ചതും പരിശീലിച്ചതും മറക്കാനുള്ളതല്ല. ഇതുപോ ലെയുള്ള പരിശീലന കാലഘട്ടമാണ് നോമ്പുകാലം. എങ്ങിനെയാണ് ക്രൈസ്തവർ ജീവിക്കേണ്ടതെന്ന് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ കൂടുതലായി

നാം പഠിക്കുകയും ശീലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനയും ഉപവാസവും, പ്രായശ്ചിത്തപ്രവൃത്തികളും, ദാനധർമ്മങ്ങളും, ദൈവവും മനുഷ്യനുമായുള്ള അനുരഞ്ജനവും, സ്വയം വിശുദ്ധീകരണവും, ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും നിയന്ത്രണവും എല്ലാമാണ് ഈ കാലത്ത് നാം ശീലിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ജീവിച്ചെങ്കിലേ ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വമായ സ്വർഗ്ഗീയസൗഭാഗ്യം നമുക്കും അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

നോമ്പുകാലത്ത് നാം പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ലക്ഷ്യം വയ്ക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ മാനസാന്തരമാണ്. അതായത് അക്രൈസ്തവമായി എന്തെങ്കിലും നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം മാറ്റി യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവ മനോഭാവമുള്ളവരാകണം. ഇതിന് നമുക്ക് മാതൃക കാണിച്ചു തന്നത് കർത്താവ് തന്നെയാണ്. ഇതേപ്പറ്റി വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹാ നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു: "ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരുന്നെങ്കിലും അവൻ ദൈവവുമായുള്ള സമാനത നിലനിർത്തേണ്ട കാര്യമായി പരിഗണിച്ചില്ല. തന്നെത്തന്നെ ശൂന്യനാക്കിക്കൊണ്ട് ദാസന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ച് മനുഷ്യരുടെ രൂപത്തിൽ ആയിത്തീർന്ന്, ആകൃതിയിൽ മനുഷ്യനെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. മരണംവരെ, അതേ, കുരിശുമരണം വരെ, അനുസരണമുള്ളവനായി തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി. ആകയാൽ ദൈവം അവനെ അത്യധികമായി ഉയർത്തി" (ഫിലി.2:6-9).

നാമെത്ര വലിയസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നവരായാലും എത്ര സമ്പന്നരായാലും എത്രയധികം വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരായാലും എന്തെല്ലാം കഴിവുകളുള്ളവരായാലും എത്ര രാജകീയ കുടുംബ പശ്ചാത്തലമുള്ളവരായാലും അതിൽ അഹങ്കരിക്കാതെ, എളിമയോടുകൂടി മനുഷ്യരാണെന്ന സത്യം അംഗീകരിച്ച് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയും മനുഷ്യർക്ക് നന്മ ചെയ്യുകയും ചെയ്യണം എന്ന് ശ്ലീഹാ ഇതിലൂടെ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. പാപികളായ നാം ഈ നോമ്പുകാലത്ത് പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞ് പുതിയ മനുഷ്യനെ ധരിക്കണം (എഫേ. 4:22-24). കർത്താവ് തന്റെ രക്തം വിലയായി കൊടുത്ത് വാങ്ങിയ നവീകരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനാണത്. വരപ്രസാദാവസ്ഥയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സഹചാരിയായി അവിടുന്ന് സൃഷ്ടിച്ച് പറുദീ

സായിലാക്കിയ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യാവസ്ഥയിലേക്ക് നാം തിരികെ പോകണം.

സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തോടുള്ള അതിരുകളില്ലാത്ത അനുസരണമാണ് അതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. ഈ അനുസരണം കുരിശുമരണത്തിലേക്ക് വരെ നമ്മെ നയിച്ചെന്നു വരാം. സ്വയം ശൂന്യവത്ക്കരണത്തിന്റെ ഉദാത്ത മാതൃകയാണ് മനുഷ്യാവതാരവും കുരിശുമരണവും. അതിന്റെ തന്നെ ഭൗമികമാനമാണ് ദാസന്റെ അഥവാ അടിമയുടെ സ്ഥിതിയിലാകുന്ന അവസ്ഥ. മനുഷ്യർക്ക് നന്മ ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി എന്തുമാത്രം ചെറുതാകാനും അപമാനം സഹിക്കാനും നാം മടി കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിന്റെ പൊരുൾ.

വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായ അബ്രാഹത്തെപ്പോലെ ആഴമായ ***വിശ്വാസം*** അതിനു കൂടിയേ കഴിയൂ. നൂറു വയസ്സു കഴിഞ്ഞ തനിക്കും വന്ധ്യയെന്ന് കരുതിയ സാറായ്ക്കും പുത്രൻ ജനിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിച്ച അബ്രാഹം നമുക്ക് മാതൃകയാണ്. ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെയും കടൽത്തീരത്തെ മണൽത്തരികളെപ്പോലെയും തന്റെ സന്തതിപരമ്പര വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള കർത്താവായ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം തന്റെ ഏകപുത്രനെ ബലി ചെയ്താലും നിറവേറ്റപ്പെടും എന്നു വിശ്വസിച്ച അബ്രാഹം നമ്മുടെ വഴികാട്ടിയാണ്. നമ്മെ നിരന്തരം സഹായിക്കുവാനായി തന്റെ ആത്മാവിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തവനും ലോകാവസാനം വരെ നമ്മോടുകൂടിയുണ്ടാകും എന്ന് ഉറപ്പു നൽകിയവനുമായ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ നമുക്ക് ആത്മവിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം സംഭവിച്ചാലും അവിടുന്നെന്നെ കൈവിടുകയില്ല എന്ന വിശ്വാസം ഈ നോമ്പുകാലത്ത് നമുക്ക് പരിശീലിക്കാം.

ആകാശത്തിലെ പറവകളെ തീറ്റിപ്പോറ്റുകയും വയലിലെ ലില്ലികളെ സുന്ദരമായി അണിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവ് തന്റെ ഇഷ്ടഭാജനങ്ങളായ നമ്മെ അതിലധികമായി തീറ്റിപ്പോറ്റുകയും അണിയിക്കുകയും ചെയ്യുകയില്ലേ? അതിനാൽ വ്യാകുലപ്പെടുകയും വേവലാതിപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ തലയിലെ തലമുടി

നാരുപോലും ദൈവത്തിന്റെ അറിവു കൂടാതെ കറുക്കുകയോ വെളു ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ പ്രത്യാശയിൽ വളരാനും അതു മറ്റുള്ളവരിലും വളർത്തിയെടുക്കാനും ഈ നോമ്പുകാലത്ത് നമുക്ക് പരിശീലിക്കാം. കടങ്ങൾകൊണ്ടും രോഗങ്ങൾ കൊണ്ടും മറ്റു പ്രയാ സങ്ങൾ കൊണ്ടും പ്രത്യാശയില്ലാതെ കഴിയുന്നവരെ ഈ നോമ്പു കാലത്ത് പ്രത്യാശയിലേക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്താൻ നമുക്ക് ശീലിക്കാം.

നോമ്പുകാലത്ത് നാം കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും തീർത്ഥാ ടനങ്ങൾ നടത്തുന്നതും നമ്മെ കൂടുതലായി ദൈവത്തോട് അടുപ്പി ക്കുവാനും അവിടുത്തെ സ്മരണ നിരന്തരം നമ്മിൽ നിലനിർത്താ നുമാണ്. പല തരത്തിലുള്ള ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി നാം ദൈവത്തെ മറക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനുള്ള മരുന്നാണ് പ്രാർത്ഥനകൾ. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നാം ചൊല്ലുന്ന കുരിശിന്റെ വഴി കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സജീവമാക്കു കയും രക്ഷാകരദൗത്യത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റേയും പൊരുൾ നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയ നിയന്ത്രണത്തിലൂടെ നാം ചെയ്യുന്ന ത്യാഗപ്രവൃത്തികൾ നമ്മുടെ മനസ്സിനെയും ശരീരത്തേയും നിയന്ത്രിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായി ക്കുന്നു.

എന്നാൽ, ഉപവാസം ഇത്തരം പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമല്ല എന്ന് ഏശയ്യാ പ്രവാചകനിലൂടെ കർത്താവായ ദൈവം നമ്മെ അനുസ്മ രിപ്പിക്കുന്നു: "ഇത്തരം ഉപവാസമാണോ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, ഒരു ദിവസത്തേക്ക് ഒരുവനെ എളിമപ്പെടുത്തുന്ന ഉപവാസം. ഞാങ്ങണ പോലെ തല കുനിക്കുന്നതും ചാക്കുവിരിച്ച് ചാരവും വിതറി കിടക്കുന്നതും ആണോ അത്? ഇതിനെയാണോ നിങ്ങൾ ഉപവാസമെന്നും കർത്താവിന് സ്വീകാര്യമായ ദിവസമെന്നും വിളി ക്കുന്നത്? ദുഷ്ടതയുടെ കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കുകയും നുകത്തിന്റെ കയറുകൾ അഴിക്കുകയും മർദ്ദിതരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും എല്ലാ നുകങ്ങളും ഒടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലേ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉപവാസം. വിശക്കുന്നവനുമായി ആഹാരം പങ്കുവയ്ക്കുകയും ഭവ നരഹിതനെ വീട്ടിൽ സ്വീകരിക്കുകയും നഗ്നനെ ഉടുപ്പിക്കുകയും സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് മാറാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലേ

അത്. അപ്പോൾ നിന്റെ വെളിച്ചം പ്രഭാതം പോലെ പൊട്ടിവിരിയും. നീ വേഗം സുഖം പ്രാപിക്കും, നിന്റെ നീതി നിന്റെ മുമ്പിലും കർത്താവിന്റെ മഹത്വം നിന്റെ പിമ്പിലും നിന്നെ സംരക്ഷിക്കും. നീ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ കർത്താവ് ഉത്തരമരുളും. നീ നിലവിളിക്കുമ്പോൾ ഇതാ ഞാൻ എന്ന് അവിടുന്ന് മറുപടി തരും" (ഏശ. 58:5-9).

ഉപവാസവും നോമ്പും നമ്മെ സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയിലേക്ക് നയിക്കുമ്പോഴാണ് അത് യഥാർത്ഥമാകുന്നത്. അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും കൂട്ടു നിൽക്കുകയും അവയ്ക്കു നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ നോമ്പാചരണം വ്യർത്ഥമാണ്. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരം കിട്ടണമെങ്കിൽ നമ്മിലും നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടുമുള്ള തിന്മയുടെ സ്വാധീനം ഇല്ലാതാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കണം. അടിമത്തം, അത് ഏതുതരത്തിലുള്ളതായാലും, അനുഭവിക്കുന്നവരെ അതിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ നാമും സുഖം പ്രാപിക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ, കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹവും കൃപയും നമ്മിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തുന്ന ചാലുകളാണ് നാം ചെയ്യുന്ന പരസ്നേഹ പ്രവൃത്തികൾ.

ഈ നോമ്പുകാലത്ത് ഉള്ളത് ഇല്ലാത്തവനുമായി പങ്കുവയ്ക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഒരു ശീലമാകണം. അവനവന്റെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റിയിട്ട് പങ്കുവയ്ക്കാം എന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്ക് അതൊരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. എന്നുതന്നെയുമല്ല, മിച്ചമുള്ളത് പങ്കുവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം പ്രത്യേകയോഗ്യതയൊന്നും നേടുന്നുമില്ല. ഭക്ഷണനിയന്ത്രണം നമ്മുടെ മനസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതുപോലെ സമ്പത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണം പങ്കുവയ്ക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കും. അത്തരം പ്രവൃത്തികളാണ് ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യം.

ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ വെളിച്ചം പ്രഭാതമായി പൊട്ടിവിരിഞ്ഞ് സകല മനുഷ്യർക്കും കാഴ്ചയ്ക്ക് ഹേതുവാകട്ടെ. ആ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർക്ക് ഒരിക്കലും കാലിടറുകയില്ല. അങ്ങനെ നാമും ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. ഈ നോമ്പുകാലം യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് നിങ്ങളെ പ്രാപ്തരാക്കട്ടെ. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 ഫെബ്രുവരി മാസം 10-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- **ഈ ഇടയലേഖനം 2008 മാർച്ച് മാസം 9-ാം തീയതി വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.**

Vol. 4

Circular Letter No. 05/2008
Prot. No. 6906/2008

കുട്ടികൾക്കുള്ള കത്ത്

വാത്സല്യമുള്ള കുട്ടികളെ,

മധ്യവേനൽ അവധികഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും നിങ്ങൾ സ്കൂളുകളിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിക്കഴിഞ്ഞല്ലോ. മുതിർന്ന ക്ലാസ്സുകളിലും ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിലും പഠിക്കുന്നവർ മെയ്മാസത്തിൽ തന്നെ പുതിയവർഷം ആരംഭിച്ചു കാണും. പുത്തനുടുപ്പും ജയിച്ചു കയറിയ ക്ലാസ്സിലെ പുസ്തകങ്ങളുമായി പഴയ സഹപാഠികളോടൊപ്പം വീണ്ടും ഒന്നുചേരാൻ കഴിയുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് വലിയ സന്തോഷം തന്നെയാണെന്നറിയാം. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അനുഗ്രഹപ്രദവും ഫലദായകവുമായ പുതിയ സ്കൂൾ വർഷം ആശംസിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കരം നിങ്ങളെ ഓരോ ദിവസവും കൈപിടിച്ചു നടത്തട്ടെ. അതുപോലെതന്നെ ദൈവാത്മാവുകൊണ്ട് നിങ്ങളെല്ലാവരും നിറയുകയും ചെയ്യട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കൾ വലിയ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് നിങ്ങളെ സ്കൂളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നത്. തങ്ങൾ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടാലും തങ്ങളുടെ മക്കൾ പഠിച്ചു മിടുക്കരായി തങ്ങളെക്കാൾ എല്ലാ തരത്തിലും മെച്ചപ്പെട്ട രീതിയിൽ ജീവിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകണം എന്നുള്ള ചിന്തയാണ് കഷ്ടപ്പാട് സഹിക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മാതാപിതാക്കളാണ് നിങ്ങളെക്കാൾ അധികമായി പിരിമുറുക്കം അനുഭവിക്കുന്നത്. കാരണം, നിങ്ങളെ നല്ല നിലയിലെത്തിക്കുക എന്നത് അവരുടെ കടമയാണ്. മത്സരാധിഷ്ഠിതമായ ഇന്നത്തെ ലോക ചുറ്റുപാടിൽ അതത്ര എളുപ്പവുമല്ല.

മാതാപിതാക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദം നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടാകും. കളിക്കാനും മാനസികോല്ലാസം അനുഭവിക്കാനുമുള്ള അവസരങ്ങൾ പാടേ നിഷേധിക്കുന്നവരും ദിവസം മുഴുവൻ ട്യൂഷൻ മാസ്റ്ററുടെ അടുത്തും സ്കൂളിലുമായി ചെലവഴിക്കണം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരുമായ മാതാപിതാക്കളുണ്ട്. തത്ഫലമായി നിങ്ങൾക്ക് പഠനത്തിനുള്ള താത്പര്യം

കുറയുകയും എല്ലാവരോടും ഒരു തരം പക തോന്നുകയും ചെയ്തെന്നും വരാം. കാരണം, നിങ്ങളുടെ കുട്ടിത്തം കവർന്നെടുക്കുന്നു എന്ന ചിന്ത നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം നാം സമചിത്തതയോടെ കാര്യങ്ങളെ നോക്കിക്കാണാൻ പഠിക്കണം. നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളുമായി തുറന്ന് ചർച്ച ചെയ്യുകയും അവരെ കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം.

നിങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും മാതാപിതാക്കളുടെയോ സാഹചര്യങ്ങളുടെയോ സമ്മർദ്ദത്തിനു വഴങ്ങി നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമില്ലാത്തതോ പഠിക്കാൻ പ്രയാസമേറിയതോ ആയ വിഷയങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടാകാം. എല്ലാവർക്കും ദൈവം ഒരേപോലെയുള്ള കഴിവുകളല്ല നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഭാഷകൾ പെട്ടെന്ന് പഠിക്കാൻ കഴിവുള്ളവർക്ക് കണക്ക് വളരെ പ്രയാസമായി അനുഭവപ്പെടാം. അതുപോലെ തിരിച്ചും. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം നിങ്ങൾ മാതാപിതാക്കന്മാരോട് കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുകയും ഇഷ്ടമുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണം.

സയൻസ് വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നവർ ബുദ്ധിമാന്മാരും ആർട്സ് വിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്നവർ ബുദ്ധി കുറഞ്ഞവരുമാണെന്ന ചിന്ത പൊതുവേയുണ്ട്. അതു തെറ്റായ ചിന്തയാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യസ്തമായ കഴിവുകളാണ് ഉള്ളത് എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാവരും എഞ്ചിനീയറോ, ഡോക്ടറോ ആകണം എന്ന ചിന്ത വച്ചുപുലർത്തുന്നതും ശരിയല്ല. എല്ലാ ജോലികളും മാന്യതയുള്ളതാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും അവനവന്റെ അഭിരുചി മനസ്സിലാക്കി പഠിച്ച് യോജിച്ച തൊഴിലുകൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും വേണം. ബുദ്ധിമുട്ടാനുള്ള മനഃസ്ഥിതി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ജയിക്കാനും ജോലി സമ്പാദിക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ അന്ത്യം ദുരിതത്തിലായിരിക്കും.

വിദ്യാർത്ഥികളായ നിങ്ങളുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കടമയും ഉത്തരവാദിത്വവും പഠിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ നിങ്ങളെത്തന്നെ നല്ല വ്യക്തിത്വങ്ങളാക്കി രൂപപ്പെടുത്തി എടുക്കുക എന്നതും. അതിൽനിന്ന് നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ മാറ്റുന്ന ഒരു കാര്യത്തിലും നിങ്ങൾ ഇടപെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ചെന്നുപെട്ട് അവയുടെ ചട്ടുകങ്ങളായി മാറാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ അതീവ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. ഏതൊരു ചെറിയ കാര്യത്തിനും പഠിപ്പു മുടക്കാനും സമരം ചെയ്യാനും നിങ്ങൾ തുനിഞ്ഞാൽ നഷ്ടം നിങ്ങൾക്കു തന്നെയായിരിക്കും. അതേസമയം അനീതിയ്ക്കും അക്രമത്തിനും എതിരായുള്ള ഒരു മനോഭാവം നിങ്ങളിൽ വളർത്തിയെടുക്കുകയും വേണം. അനീതിയ്ക്കെതിരെ അക്രമസമരം അഴിച്ചുവിട്ടാൽ അതു കൂടുതൽ അനീതിയ്ക്ക് കാരണമാകുകയേ ഉള്ളൂ.

അനീതിയും അക്രമവും അഴിമതിയും സ്വജനപക്ഷപാതവും മറ്റും ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾ സ്വയം സൽസ്വഭാവികളായിത്തീരുക എന്നതാണ്. വ്യക്തികളാകുന്ന കല്ലുകൾ കൊണ്ടാണല്ലോ സമൂഹമാകുന്ന സൗധം കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കെട്ടിടത്തിന്റെ ഭിത്തിക്ക് വിള്ളലുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം അതു പണിയാനുപയോഗിച്ച കല്ലിലും മറ്റ് നിർമ്മാണ സാമഗ്രികളിലും പണിയുടെ രീതിയിലുമാണ് തിരയേണ്ടത്. അതല്ലാതെ കെട്ടിടത്തെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ലല്ലോ.

വിദ്യാഭ്യാസകാലഘട്ടം മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കുപയോഗിക്കുന്നവർ ഭോഷന്മാരാണ് എന്നു കരുതുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. കാരണം മറ്റ് കാര്യങ്ങൾക്ക് പിന്നീടും സമയവും സാഹചര്യവും കിട്ടും. എന്നാൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അതിന്റെ സമയം തന്നെ ഉപയോഗിക്കണമല്ലോ. പിന്നീട് പരിതപിച്ചതുകൊണ്ടോ മറ്റാരെയെങ്കിലും കുറ്റം പറയുന്നതുകൊണ്ടോ പ്രയോജനമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. ഉപ്പുതിന്നവൻ വെള്ളം കുടിക്കും എന്ന ചൊല്ല് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാകും. അറിഞ്ഞായാലും അറിയാതെയായാലും ഉപ്പു കൂടുതലായി തിന്നുന്നവർക്ക് വെള്ളം എത്ര കുടിച്ചാലും മതിയാവുകയില്ല. അത് ആ പ്രവർത്തിയുടെ അനിവാര്യമായ അനന്തരഫലമാണ്.

നന്മനിറഞ്ഞ ഒരു സമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വേണം നിങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്താൻ. അങ്ങനെയുള്ള സമൂഹത്തിൽ മാത്രമേ നാം സമ്പാദിക്കുന്ന സ്വത്തുപോലും സമാധാനത്തോടെ അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധതയും മറ്റുള്ളവരോട് ബഹുമാനവും സഹാനുഭൂതിയും മറ്റും

നിറഞ്ഞ വ്യക്തികളായി നിങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെടട്ടെ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് മെയ്മാസം 20 ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

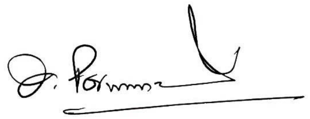

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ജൂൺ മാസം 8-ാം തീയതി കുട്ടികളുടെ കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Circular Letter No. 06/2008
Prot. No. 6907/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

കുട്ടികൾ സന്തോഷപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കുന്ന ഒന്നാണല്ലോ തങ്ങളുടെ ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണം. ഈശോയെ ആദ്യമായി സ്വീകരിക്കുന്ന അവസരം തീർച്ചയായും സന്തോഷിക്കാനുള്ള അവസരമാണ്. നമ്മുടെ നാഥനും രക്ഷകനുമായ ഈശോ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെല്ലാം കഴുകിക്കളഞ്ഞ് നമ്മുടെ തന്നെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു എന്നതാണ് ആ സന്തോഷത്തിനടിസ്ഥാനം. എന്നാൽ കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് തദവസരത്തിൽ കിട്ടുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പുത്തൻ വസ്ത്രങ്ങളും ബന്ധുമിത്രാദികൾ കൊടുക്കുന്ന സമ്മാനങ്ങളും പള്ളിയിലെ ആഘോഷമായ ചടങ്ങുകളും വീട്ടിലെ സദ്യയുമെല്ലാം അവരുടെ സന്തോഷം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

നിർഭാഗ്യവശാൽ യോഗ്യതാപൂർവ്വം ഈശോയെ സ്വീകരിക്കുക എന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞുപോകുന്ന തരത്തിൽ മറ്റ് ഒരുക്കങ്ങൾക്ക് അടുത്തകാലത്തായി കൂടുതൽ ശ്രദ്ധകൊടുക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഇത് ഒട്ടും ആശാസ്യമായ പ്രവണതയല്ല. നാം ശ്രദ്ധിച്ചി

ല്ലെങ്കിൽ കേവലമൊരു സാമൂഹ്യ ചടങ്ങായി ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണം അധഃപതിക്കും. ജ്ഞാനസ്നാനം, വിവാഹം, തിരുപ്പട്ടം, സന്യാസവസ്ത്ര സ്വീകരണം തുടങ്ങിയവയെ സംബന്ധിച്ചും ഇതെല്ലാം പ്രസക്തമാണ് എന്ന് സാന്ദർഭികമായി പ്രസ്താവിക്കട്ടെ.

ഇടവകയിൽ പൊതുവായി നടത്തുന്ന ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണത്തിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും പങ്കെടുക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. ഇടവകയിലെ കൂട്ടായ്മയും ഒരുമയും വളർത്താനും തങ്ങൾ വലിയൊരു സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് എന്ന ചിന്ത കുട്ടികളിൽ ഉണർത്താനും അതുപകരിക്കും.

ബാഹ്യമായ ഒരുക്കത്തേക്കാൾ ആന്തരികമായ ഒരുക്കത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത്. നമസ്ക്കാരങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും പഠിപ്പിക്കുന്നത് അതനുസരിച്ച് അവർ ജീവിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്നോർമ്മപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയാണ്. ദൈവത്തിലും ദൈവപുത്രനായ യേശുവിലും ഉള്ള വിശ്വാസവും അവിടുത്തെ വചനമനുസരിച്ചുള്ള ജീവിതവും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമാണ് എന്ന ബോധ്യം കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

കുട്ടികളെ അണിയിച്ചൊരുക്കുന്നതും നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുന്നതും മുടിയും ചെണ്ടും മറ്റും കൊടുക്കുന്നതും സന്ദർഭത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിലേയ്ക്ക് വിരൽചൂണ്ടാൻ മാത്രമാണ്. അവ അവയിൽത്തന്നെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് വസ്ത്രങ്ങൾ ലളിതവും ആർഭാടപൂർണ്ണമല്ലാത്തതും ആയിരിക്കണം. കടകളിലും മറ്റും കച്ചവടക്കണ്ണോടെ വിൽപനയ്ക്കു വച്ചിരിക്കുന്ന ആദ്യകുർബാന കിറ്റുകൾ പലപ്പോഴും ഈ മാനദണ്ഡം പാലിക്കുന്നവയല്ല. ചിറകുകൾ പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലും മറ്റും വിവാഹസമയത്ത് വധു ധരിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും അടുത്തകാലത്തായി ഇത്തരം കിറ്റുകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അവ ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണത്തിന്റെ അരൂപിയ്ക്ക് ചേർന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ ഒഴിവാക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കിറ്റിന്റെ ഭാഗമായി എത്തുന്ന ചെങ്കോലും കിരീടവും കയ്യിൽ പിടിക്കുന്ന ചെണ്ടും എല്ലാം ഈ വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നു. അവയുടെ വിലയും സാധാരണക്കാരന് താങ്ങാനാവാത്തതാണ്.

കുട്ടികളെ ബ്യൂട്ടി പാർലറിലും മറ്റും അയച്ച് ഒരുക്കുന്ന പ്രവ

ണതയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതുചെയ്യുന്നതിലൂടെ അതു നടത്തുന്നവർ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നേടുന്നുവെന്ന വസ്തുത വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതൊരു ഫാഷനായി മാറുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം ആശാവഹമല്ല. അതുപോലെതന്നെ കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ ചുണ്ടിന് നിറംകൊടുക്കുന്ന ലിപ്സ്റ്റിക്കും പരക്കെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. യാതൊരു കാരണവശാലും ലിപ്സ്റ്റിക്ക് പുരട്ടി കുട്ടികൾ ആദ്യ കുർബാന സ്വീകരണത്തിന് അണയരുത് എന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണാവസരത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന പടങ്ങളാണ് ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം. ഒരേ കുടുംബത്തിലെ രണ്ടു കുട്ടികൾ ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണത്തിനുള്ളപ്പോൾ രണ്ടു പേർക്കും വെവ്വേറെ പടം അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതും വിരളമല്ല. ഒരേവർഷം കുർബാന സ്വീകരണത്തിന് വിടാവുന്ന രണ്ട് കുട്ടികൾ ഉള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവരെ ഒരുമിച്ച് അതിന് ഒരുക്കുന്നതിന് പകരം രണ്ടു വർഷങ്ങളിൽ ആക്കുന്ന പ്രവണതയും കണ്ടുവരുന്നത് തങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്ന സമ്മാനത്തിലും പ്രാധാന്യത്തിലും കുറവ് വരാം എന്ന ഭയമാണ് കുട്ടികളെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്ക് വാശിപിടിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരുമിച്ച് ആദ്യകുർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ മനോഹാരിതയെപ്പറ്റി മാതാപിതാക്കൾ തന്നെ പറഞ്ഞുമനസ്സിലാക്കണം. അതുപോലെതന്നെ പടം അച്ചടിപ്പിക്കുന്ന പ്രവണതയും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

വീട്ടിൽ നടത്തുന്ന സദ്യയുടെ വലുപ്പവും വളരെയധികം വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. നൂറുകണക്കിന് ആളുകളെ വിളിച്ച് സദ്യ നടത്തുന്നത് ഇന്ന് സർവ്വസാധാരണമായിരിക്കുന്നു.

ഇതിനെല്ലാം നീതീകരണമായി പറയുന്നകാരണം ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികളേ ഉള്ളു; അതുകൊണ്ട് അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി നടത്തണം എന്നുള്ളതാണ്. ഭംഗിയാക്കുന്നത് ബാഹ്യമായ ആഢംഭരത്തിലൂടെയല്ല എന്നകാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. വെറുമൊരു സാമൂഹ്യ ചടങ്ങാണെങ്കിൽ ഈ നീതീകരണം ഒരുപക്ഷേ സ്വീകാര്യമായേക്കാം. എന്നാൽ ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണത്തിന് അത് സാധൂകരണം നൽകുന്നില്ല.

തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനായി മനുഷ്യർക്ക് ഭക്ഷണമായി കൊടുത്ത ഈശോയെയാണ് വിശുദ്ധ കുർബാനയിലൂടെ നാം സ്വീകരിക്കുന്നത്. ആ ഈശോയുടെ ജീവിത ശൈലി സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള

ഒരാഹ്വാനമാണത്. അവിടെ ത്യാഗത്തിന്റേയും പങ്കുവയ്ക്കലിന്റേയും ലാളിത്യത്തിന്റേയും അരൂപിയാണ് ധ്വനിയ്ക്കേണ്ടത്. ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണത്തിന് മുടക്കുന്ന തുകയുടെ അളവുകുറച്ച് ഇല്ലാത്തവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുന്ന മനോഭാവം വളരണം. ഈ മനോഭാവം കുട്ടികളിൽ വളർത്താനും മാതാപിതാക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. അതാണവർക്ക് ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഉറവിടമായിത്തീരുന്നത്. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് 2008 മെയ് മാസം 20 ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ജൂൺ മാസം 8-ാം തീയതി വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Circular Letter No. 07/2008
Prot. No. 6908/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

കേരളകത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ മുഖപത്രമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണമാണല്ലോ ദീപിക ദിനപത്രം. അതിനെപ്പറ്റി ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തട്ടെ. പൊതുജനാഭിപ്രായ രൂപീകരണത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കാണ് മാധ്യമങ്ങൾക്കുള്ളത്. പത്രങ്ങൾ ഇന്നും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒട്ടും പുറകിലല്ലാത്ത പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്. കേരള കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റെ താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും നിലപാടുകൾ പൊതുസമൂഹത്തിലും ഭരണകേന്ദ്രങ്ങളിലും എത്തിക്കാനും ദീപിക അതുല്യമായ പങ്കാണ് വഹിക്കുന്നത്. ഈ പത്രം നമ്മുടേതാണ്. നാമതിനെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചും സംരക്ഷിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അപകടത്തിലാകുന്നത് ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ സമുദായഭാവി തന്നെയാണെന്ന തിരിച്ചറിവും നമുക്കുണ്ടാകണം.

കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷത്തോളമായി ഒരു പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിലൂടെയാണ് ദീപിക കടന്നുപോയത്. അത് സാമ്പത്തികം മാത്രമല്ല, അടിസ്ഥാന പ്രത്യയശാസ്ത്രപരം കൂടിയായിരുന്നു. പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്തെങ്കിലും പത്രം ഇന്നും സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയെ പൂർണ്ണമായി തരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാണ് നമ്മുടെ അകമഴിഞ്ഞ സഹായം ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

സമൂഹത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും അടക്കിഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിർണ്ണായക ശക്തിയാണിന്ന് മാധ്യമങ്ങൾ. പത്രങ്ങൾ, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ തുടങ്ങിയവവഴി എത്രമാത്രം കാര്യങ്ങളാണ് ഓരോ ദിവസവും നമ്മിളിലേക്കെത്തുന്നത് എന്ന് ഞാൻ പറയേണ്ടകാര്യമില്ല. വലിയൊരു മത്സര രംഗമെന്നല്ല ഒരു യുദ്ധക്കളം തന്നെയാണ് മാധ്യമരംഗം. അവിടെ ധർമ്മയുദ്ധമെല്ലാം വെറും കേട്ടുകേൾവി മാത്രമാണ്. സത്യത്തെ അസത്യമായും നേരേമറിച്ചും മാധ്യമങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചെന്ന് വരാം. യാതൊരു മന:സാക്ഷിക്കുത്തും കൂടാതെ എതിർക്കുന്നവരെ കരിതേച്ചു കാണിക്കാനും താറടിക്കാനും സമൂഹത്തിൽ അപഹാസ്യരാക്കാനും മാധ്യമങ്ങൾക്ക് വലിയൊരു കഴിവുതന്നെയുണ്ട്. ഇതെല്ലാം വായിക്കുകയും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അതിനനുസരിച്ച് അഭിപ്രായ രൂപീകരണം നടത്തുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യും. കേവലം അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാൻ മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിലെ ചിരപുരാതന മൂല്യങ്ങൾ കീഴ്മേൽ മറിക്കാനും മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ശക്തിയുണ്ട്.

സംഭവങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും വ്യക്തികളും മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് അവയുടെ നടത്തിപ്പുകാരുടെ നിലപാടുകൾക്കനുസരിച്ചാണ്. വാർത്തകളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലും ഈ നിലപാടുകൾ പ്രതിഫലിക്കും. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന സംഭവത്തെ കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്ന ഒരു പത്രം ആ സംഭവത്തെ വളച്ചൊടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് ക്രൈസ്തവരുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈസ്റ്റർ ആചരണത്തിന്റെ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പത്രം എടുക്കുന്ന നിലപാട് ക്രൈസ്തവ വിരുദ്ധമാണ് എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിൽ അപാകതയില്ലല്ലോ.

പണത്തിനും അധികാരത്തിനും വേണ്ടി ഏതെങ്കിലും പത്രം പത്രാധിപക്കുറിപ്പുതന്നെ ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തെപ്പറ്റി എഴുതിയെന്ന് വരാം. പാർലമെന്റിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ പണം വാങ്ങിയിരുന്ന ഒരു പാർലമെന്റംഗത്തിന്റെ കഥ നിങ്ങൾ ഏതാനും നാളു

കൾക്ക് മുമ്പ് വായിച്ചുകാണുമല്ലോ. അതുപോലെ തങ്ങൾക്കനുകൂല മായ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ പണം കൊടുക്കുന്ന കമ്പനികളും ഏജൻസികളും നിലവിലുണ്ടെന്നതും വസ്തുതയാണ്. വെളിച്ചെണ്ണയ്ക്കും പാമോലിനും ആപ്പിളിനും മറ്റും അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും വരുന്ന വാർത്തകൾ ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മർത്തവ്യമാണ്. അധികാരത്തിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഭരണനേട്ട ങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കാനും മഹത്വവത്കരിക്കാനും മുഴു വൻപേജ് പരസ്യങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതും മറ്റും നാം കാണാറുണ്ട്. അത്തരം പരസ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സർക്കാരാഫീസുകളുടെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടുന്ന പത്രങ്ങൾ ഭരിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി വാർത്ത കളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചേക്കാം. വാർത്താചാനലുകളിലെ ചർച്ചകളും ഏതാണ്ട് ഇതേവിധം തന്നെയാണ്. തങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ആശയം പറ യുമെന്നു തോന്നുന്നവരെ മാത്രം വിളിച്ച് നടത്തുന്ന ചർച്ചകൾ ചാന ലുകൾ ഒരു സ്ഥിരം പരിപാടിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആശയ ങ്ങളെ എതിർക്കുന്നവരെ ചർച്ചയ്ക്ക് വിളിക്കുകയില്ല. വിളി ച്ചാൽത്തന്നെ ആശയം പറഞ്ഞുതീർക്കാനുള്ള അവസരം കൊടു ക്കുകയുമില്ല.

ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും സ്വതന്ത്രമായ മാധ്യമങ്ങൾ ജനാ ധിപത്യത്തിൽ അനിവാര്യമാണ്. ഒരു പരിധിവരെ ജനാധിപത്യത്തെ സർവ്വാധിപത്യത്തിലേയ്ക്ക് വഴുതിവീഴാതെ രക്ഷിക്കുന്നത് മാധ്യമ ങ്ങളാണ്. മാധ്യമങ്ങളുടെ കണ്ണിൽപ്പെടാതെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല എന്നചിന്ത കാര്യങ്ങൾ നേരാംവണ്ണം ചെയ്യാൻ ആളുകൾക്ക് പ്രേരകമാകുന്നു. ഒരു കാലത്ത് സർക്കാർ നിയന്ത്രിത ദൂരദർശൻ വാർത്തകൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഭരണത്തിലിരുന്നവർ എപ്ര കാരം അവയെ തങ്ങളുടെ അധികാര സംരക്ഷണത്തിന് ഉപയോ ഗിച്ചു എന്നു നമുക്കറിയാം. സർവ്വാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്നും അതൊക്കെത്തന്നെയാണ് സംരക്ഷിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ അവർ സത്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് മറച്ചുവച്ച് അധികാര ത്തിൽ തുടരുന്നു. ഈയടുത്തകാലത്ത് ടിബറ്റൻ ജനത തങ്ങളെ ചൈന അടിച്ചമർത്തുന്നതിനെതിരെ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രകടനം നടത്തിയിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ അക്കാര്യം ചൈനീസ് ടെലിവിഷനോ റേഡിയോയോ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഒളിംപിക്

ദീപശിഖ യാതൊരു പ്രശ്നവുംകൂടാതെ പ്രയാണം തുടരുന്നു എന്ന വാർത്തയും കൊടുത്തു. ഇതൊരുദാഹരണം മാത്രം. മാധ്യമങ്ങൾക്ക് കൂച്ചു വിലങ്ങിടാൻ ഇന്ത്യയിലും നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ അടുത്ത കാല ത്തായി നടക്കുന്നുണ്ട്. അവ വിജയിക്കുകയില്ല എന്നു നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം.

കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിന്റെ താത്പര്യ സംരക്ഷ ണാർത്ഥവും വാർത്തകളെ സത്യസന്ധമായും, വസ്തുനിഷ്ഠമായും പക്ഷാഭേദംകൂടാതെയും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യ ത്തോടെയുമാണ് ദീപിക പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ സാമ്പത്തിക പരാധീനതകൊണ്ടും മറ്റുചില സാഹചര്യങ്ങൾകൊണ്ടും ആ ലക്ഷ്യ ത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കുറേക്കാലത്തേയ്ക്ക് നഷ്ട പ്പെടുത്തി. സാമ്പത്തിക ഭദ്രത നേടിയില്ലെങ്കിലും വീണ്ടും സ്വതന്ത്ര മായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്. സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയെ തരണം ചെയ്ത് സമുദായത്തിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി നിലകൊള്ളാൻ ദീപികയെ നാം കൂടുതൽ സജ്ജ മാക്കണം. കത്തോലിക്കാ നിലപാടുകൾ പൊതുജനങ്ങളിൽ എത്തി ക്കുവാനും സമുദായത്തിന്റെ കെട്ടുറപ്പ് സാധ്യമാക്കുവാനും അത് അനിവാര്യമാണ്.

സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സമുദായനേതാവായിരുന്ന നിധീ രിയ്ക്കൽ മാണിക്കത്തനാരും കൂട്ടാളികളും കൂടി തുടങ്ങിയ പത്ര മാണ് ദീപിക. ആദ്യം നസ്രാണി ദീപിക എന്ന പേരിലും പിന്നീട് ദീപിക എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെട്ടു. മാണിക്കത്തനാർക്ക്ശേഷം പത്ര ത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് കേരള കർമ്മലീത്താ സന്യാസസഭയുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. കർമ്മലീത്താസഭയുടെ കോട്ടയം പ്രോവിൻസ് നിലവിൽവന്നപ്പോൾ പത്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് പ്രോവിൻസിന്റെ കീഴിലായി.

ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനവും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ പണം ആവശ്യമാണ്. പത്രംപോലെയൊരു പ്രസ്ഥാനം ലാഭകരമായി നടക്കണമെങ്കിൽ പത്രവില കൃത്യമായി കിട്ടുന്നതിനുപുറമേ പരസ്യങ്ങളും ലഭിക്കണം. വരിക്കാരുടെ എണ്ണം കൂടിയാൽ മാത്രമേ പരസ്യം കൊടുക്കാൻ കമ്പനികളും മറ്റും മുമ്പോട്ടുവരുകയുള്ളു. വരിക്കാരുടെ എണ്ണം കൂടുന്നതിനനുസരിച്ച് പരസ്യവരുമാനം കൂടി യില്ലെങ്കിൽ വർദ്ധിച്ച നഷ്ടമായിരിക്കും ഫലം.

കേവലം ഒരു സന്യാസസഭാ പ്രോവിൻസിന് മേൽപ്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ പണം കണ്ടെത്തി പത്രം നടത്താൻ ബുദ്ധിമുട്ടായി. അതിന് പരിഹാരമായി കണ്ടെത്തിയമാർഗ്ഗമാണ് രാഷ്ട്രദീപിക കമ്പനി രൂപീകരണവും ഓഹരിവിൽപനയും. ഓഹരികൾ വിറ്റ്കിട്ടുന്ന പണം കൊണ്ട് പത്രം ലാഭകരമാക്കാൻ കഴിയും എന്നു കരുതിയെങ്കിലും അതു സംഭവിച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല പത്രത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കൂടുതൽ ഓഹരി വാങ്ങിയവരുടെ കൈകളിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

ഓഹരി വിൽപനയിലൂടെയും പത്രത്തെ ലാഭകരമാക്കാൻ പറ്റിയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല കൂടുതൽ കടത്തിലേയ്ക്ക് കമ്പനി കൂപ്പുകുത്തുകയും ചെയ്തു. ലാഭകരമാക്കാൻ നടത്തിയ മറ്റു ചില ശ്രമങ്ങൾ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാക്കി എന്നതും സത്യമാണ്. ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ പത്രനടത്തിപ്പുകാർ കേരളാ മെത്രാൻ സമിതിയേയും സീറോമലബാർ ബിഷപ്സ് സിനഡിനേയും സമീപിച്ച് പത്രനടത്തിപ്പിൽനിന്ന് പിന്മാറാനുള്ള തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചു. മെത്രാൻ സമിതിയിലെ ഒരംഗം തന്നെ ചെയർമാനായാൽ ഒരുപക്ഷേ സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്താം എന്ന അഭിപ്രായവുമുണ്ടായി. അതിൻപ്രകാരമാണ് കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർബോർഡ് അഭിവന്ദ്യ മാർ മാത്യു അറയ്ക്കൽ പിതാവിനെ ചെയർമാനായി തെരഞ്ഞെടുത്തത്.

പലവിധ പ്രശ്നങ്ങളാൽ പ്രതിസന്ധിയിലായിരുന്നു ദീപിക കമ്പനി. പണം കണ്ടെത്തി പത്രം നടത്താനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് പുതിയ ചെയർമാൻ സിനഡിനെ പലതവണ അറിയിച്ചു. സന്മനസ്സുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി പണം സ്വരൂപിക്കാനുള്ള അനുവാദം അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ ഒരു വിവാദക്കുരുക്കിലാണ് ചെന്നെത്തിയത്.

വിവാദങ്ങൾക്ക് നടുവിലും പത്രം പ്രസിദ്ധീകരണം തുടർന്നു എന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നാം നന്ദി പറയണം. മാത്രമല്ല വീണ്ടെടുക്കാനാകാത്ത വിധത്തിൽ ഓഹരികൾ കൈവിട്ടുപോയുമില്ല. പത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിലും ഓഹരികൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിലും നമ്മുടെ രൂപതയിലെ ഒരു വൈദികൻ ചെയ്ത സ്തുത്യർഹമായ സേവനവും ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. നേരത്തെതന്നെ ഓഹരികൾ തിരികെ ഏറ്റെടുക്കാൻ പറ്റാതെപോയത് ആവശ്യമായ പണം കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

“ഇത്രയും ബൃഹത്തായ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ദീപികപോലെയൊരു പത്രം നടത്താൻ കഴിയുകയില്ലേ” എന്ന ചോദ്യം പലരിൽ നിന്നും കേൾക്കാറുണ്ട്. സഭയെന്നതുകൊണ്ട് സഭാംഗങ്ങളെയാണ് വിവക്ഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ കഴിയും എന്നാണുത്തരം. എന്നാൽ മെത്രാന്മാരും രൂപതകളും വൈദികരും സന്യാസ സമൂഹങ്ങളുമാണ് വിവക്ഷിതമെങ്കിൽ കഴിയില്ല എന്നും പറയേണ്ടിവരും. കാരണം വിശദമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

രൂപതകളും സന്യാസസമൂഹങ്ങളും ആദായനികുതി ഇളവുള്ള സൊസൈറ്റികളോ ട്രസ്റ്റുകളോ ആയി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. അവർക്ക് ആശുപത്രികൾ, സ്കൂളുകൾ മുതലായവ നടത്താം. കാരണം അവ ലാഭമുണ്ടാക്കാനുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളല്ല. എന്നാൽ രാഷ്ട്രദീപികപോലെയൊരു കമ്പനി ഫലത്തിൽ ലാഭമുണ്ടാക്കിയാലും ഇല്ലെങ്കിലും ലാഭമുണ്ടാക്കാനുള്ള പ്രസ്ഥാനമായാണ് നിയമം കാണുന്നത്. അതിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കാനോ ലാഭമുണ്ടാക്കാനോ സൊസൈറ്റികൾക്കും ട്രസ്റ്റുകൾക്കും അവകാശമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവയ്ക്കുള്ള നികുതിയിളവ് നഷ്ടപ്പെടും. അവർക്കു കിട്ടുന്ന സംഭാവനകൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള തുകയ്ക്ക് ആദായനികുതി കൊടുക്കേണ്ടതായും വരും. മാത്രമല്ല രൂപതകൾക്കും മറ്റും പ്രത്യേകാവശ്യങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്ന സംഭാവനകൾ വകമാറ്റി ചെലവഴിക്കാനും നിയമം അനുവദിക്കുന്നില്ല.

അപ്പോൾപ്പിന്നെ കരണീയമായിട്ടുള്ളത് സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ളവരും വിശ്വസ്തരുമായ സമുദായാംഗങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഓഹരികൾ എത്തിക്കുക എന്നതാണ്. അതാണ് ഇപ്പോൾചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വിശ്വസ്തരായ സമുദായാഗംങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റേയും സഭയുടേയും താത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുമെന്നും അതിനെതിരായി പത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും അവർ സഭാനേതൃത്വത്തിന് ഉറപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ സീറോമലബാർ-മലങ്കരസഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും സീറോമലബാർ സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു സമിതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

മേൽപ്പറഞ്ഞതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ വേണം “ദീപികയെ സഭയേറ്റെടുത്തു'' എന്ന പ്രസ്താവന നാം മനസ്സിലാക്കാൻ. “സഭയേറ്റെടുത്തു” എന്നു പറയുന്നതിലും യോജിക്കുന്നത് സമുദായം

ഏറ്റെടുത്തു എന്നതായിരിക്കും. പത്രം സമുദായത്തിന്റേതാണ് സഭയുടേതല്ല. കേരള കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിന്റെ സെക്കുലർ മുഖമാണ് കത്തോലിക്കാ സമുദായം. ആ സമുദായത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പത്രം നടക്കുന്നത്. മെത്രാന്മാരും മറ്റും സഭാനേതാക്കന്മാരാണ്. പത്രത്തെ വളർത്തുന്നതിൽ സമുദായ നേതാക്കന്മാർ നടത്തുന്ന പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് സഭാനേതൃത്വം സർവ്വവിധ പിന്തുണയും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും കൊടുക്കുന്നു.

പത്രത്തെ നിലനിർത്താനും വളർത്താനുമുള്ള കടമ സമുദായ നേതൃത്വത്തിന്റേതാണ്. അതിനവരെ സമുദായാംഗങ്ങൾ അകമഴിഞ്ഞ് സഹായിക്കണം. ത്യാഗം സഹിച്ചും പത്രം നിലനിർത്താൻ സമുദായാംഗങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കണം. ഇതിലേയ്ക്ക് ഏതാനും പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുകയാണ്.

1. എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ദീപികയും അനുബന്ധ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വരുത്തുക, അവയുടെ വരിസംഖ്യ കൃത്യസമയത്ത് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുക.
2. പത്രം എല്ലാ ദിവസവും കൃത്യസമയത്ത് എത്തുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക. ഇല്ലെങ്കിൽ കാരണം കണ്ടെത്തി ഉടനടി പരിഹാരമുണ്ടാക്കുക. ഇതിനായി AKCC, KCYM എന്നീ സംഘടനകളുടെ ഇടവക തലത്തിലുള്ള ഭാരവാഹികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന സമിതി രൂപീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക.
3. പത്രം വിതരണം ചെയ്യുന്നതിൽ വരുന്ന വീഴ്ചകൾ വരിക്കാർ ഉടനടി മേൽസമിതിയെ അറിയിക്കുകയും സമിതിയുടെ പ്രതിനിധികൾ ഏജന്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വിശദീകരണം തേടുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ടും പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ സർക്കുലേഷൻ മാനേജരുമായി ബന്ധപ്പെടുക.
4. ദീപികയുടെ വരിസംഖ്യ പിരിക്കാനുള്ള ചുമതല മേൽസമിതി ഏറ്റെടുക്കുക. കൃത്യമായി പിരിച്ച് ഏജന്റിനെ ഏൽപ്പിക്കുകയോ ഏജന്റിന്റെ കമ്മീഷൻ കൊടുത്തശേഷം ബാക്കി നേരിട്ട് പത്രമാഫീസിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.
5. പത്രവിതരണവും വരിസംഖ്യ പിരിക്കലും KCYM, CML പോലെയുള്ള സംഘടനകൾ ഏറ്റെടുക്കുക, മൂന്നോ നാലോ പേർ അതിനായി മുന്നോട്ടുവരികയും പത്രവിൽപ്പനയിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന കമ്മീഷൻ സംഘടനാ പ്രവർത്തനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുകയും

ചെയ്യുക.

6. AKCC, KCYM, CML തുടങ്ങിയ സംഘടനകളുടെ പതിവു സമ്മേളനങ്ങളിൽ ദീപിക ചർച്ചാവിഷയമാക്കുകയും അതിൽവരുന്ന വാർത്തകളും വിശകലനങ്ങളും മറ്റ് പത്രങ്ങളിൽ വരുന്നവയുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് അഭിപ്രായങ്ങൾ പത്രാധിപരെ അറിയിക്കുക. കുറവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്താൻ ആവശ്യപ്പെടുക.
7. പത്രത്തിൽ വരുന്ന വാർത്തകളെയും ലേഖനങ്ങളെയും പറ്റി പത്രാധിപർക്ക് കത്തുകൾ എഴുതുക.
8. പത്രമാസികകൾ വിൽക്കുന്ന കടകളിൽ ദീപികയും വിൽക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക.
9. പ്രാദേശികമായിട്ടെങ്കിലും വാർത്താ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളുടെ വാർത്തകളും പടങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കാതിരിക്കുക. അതുപോലെ തങ്ങളുടെ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചില്ല എന്നതിന്റെ പേരിൽ പത്രം വരുത്തുന്നത് നിർത്താതിരിക്കുക. ഇത് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥലം നീക്കിവയ്ക്കാനും അങ്ങനെ മറ്റുപത്രങ്ങളുമായി മത്സരിക്കാനും ദീപികയെ പ്രാപ്തമാക്കും.
10. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി സാമ്പത്തികമായി പത്രത്തിന് നേട്ടമുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പരസ്യങ്ങൾ, മരണ അറിയിപ്പുകൾ, വിശേഷാവസരങ്ങളിലുള്ള സപ്ലിമെന്റുകൾ തുടങ്ങിയവ കൊടുക്കുകയും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മറ്റുള്ളവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.
11. ലഭ്യമാകുന്നിടത്തോളം രാഷ്ട്രദീപിക കമ്പനിയിൽ ഓഹരികൾ എടുക്കുക. നികുതി ഇളവുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളായ ഇടവകകൾ, സംഘടനകൾ തുടങ്ങിയവർക്ക് ഓഹരിയെടുക്കാവുന്നതല്ല. വ്യക്തികളാണ് ഇതിനായി മുന്നോട്ടുവരേണ്ടത്.

ദീപികപത്രം നല്ലനിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ സഭാനേതൃത്വം മാത്രം ചിന്തിച്ചാൽപോരാ. പ്രത്യുത, കത്തോലിക്കാസമുദായാംഗങ്ങൾ ഒറ്റക്കെട്ടായി പരിശ്രമിക്കണം. സമുദായത്തിന് പത്രമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി ഏവരും ഈ സംരഭത്തിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കുചേരണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് 2008 മെയ് മാസം 20-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

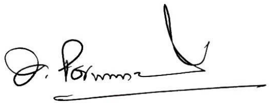

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ജൂൺ മാസം 22-ാം തീയതി കുർബാന മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Vol. 5

Covering Letter

Prot. No. 7039/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

2008 ജൂലൈ 6 ഞായറാഴ്ച നമ്മുടെ രൂപത യുവജനദിനമായി ആചരിക്കുകയാണല്ലോ. യുവജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും - ഒപ്പം സഭയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും നന്മയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും അവരുടെ സർഗ്ഗശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ദിനമാണല്ലോ ഇന്ന്. "വചനാധിഷ്ഠിത യുവത്വം സാമൂഹികനവോത്ഥാനത്തിന്" എന്ന ആപ്തവാക്യവുമായി വ്യക്തിത്വവികസനവും സാമൂഹിക നവോത്ഥാനവും ലക്ഷ്യംവച്ച് പ്രകൃതിസംരക്ഷണം - മാധ്യമസംസ്കാരം - കർഷകസുരക്ഷ - സമാധാന സംസ്ഥാപനം എന്നീ മേഖലകളിലൂടെ മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്ന നമ്മുടെ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തെ നമുക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം. ദൈവനിഷേധത്തിന്റെ പൊടിപടലങ്ങൾ സമൂഹ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുമ്പോൾ - സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനുമെതിരെ കാർമേഘങ്ങൾ ഉരുണ്ടുകൂടുമ്പോൾ - ജനാധിപത്യധ്വംസനവും മൂല്യശോഷണവും സമൂഹത്തെ കാർന്നുതിന്നുമ്പോൾ - യുവാക്കളെ, നിങ്ങൾ സഭയോടൊത്ത്, വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണതയോടെ - ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ അടിത്തറയിൽ - എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തെ മുന്നോട്ടുനയിക്കാൻ സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

ജൂലൈ 06 യുവജനദിനം സമുചിതമായി ആചരിക്കുമല്ലോ. യുവജനങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി ആദരിക്കുകയും അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവിധ കർമ്മപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്ത് ഇടവകാ സമൂഹത്തിന്റെ സഹകരണത്തോടെ ദൈവാനുഭവമായി തീരട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. പുതുതായി ചാർജ്ജെടുത്ത ബഹു. സണ്ണി കൊല്ലാർതോട്ടത്തിലച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സമൂഹം രൂപതാ യുവജന പ്രസ്ഥാനത്തിന് ആവശ്യമായ പിന്തുണയും സഹായസഹകരണങ്ങളും നൽകി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലവും ശക്തവുമാക്കാൻ സഹകരിക്കണം എന്ന് സ്നേഹത്തോടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വചനം മാംസം ധരിച്ച യേശു എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രത്യേകിച്ച് യുവജനശുശ്രൂഷയെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

Vol. 6

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 08/2008
Prot. No. 7103/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

സഭയുടെ ആരംഭകാലം മുതൽ സഭാപഠനങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ട് സഭയുടെ വിശ്വാസകൂട്ടായ്മയിൽ പ്രശ്ന ങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സഭ അവൾക്ക് ക്രിസ്തുവിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രബോധനാധി കാരമുപയോഗിച്ച് അവയെ തിരുത്തുകയും തിരുത്തൽ സ്വീകരി ക്കാൻ ഒരുക്കമല്ലാത്തവരെ സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നും പുറത്താ ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പുറത്താക്കൽ ഏറെ ദുഃഖകരമായ കാര്യമാണെങ്കിലും വിശ്വാസകൂട്ടായ്മയെ സംരക്ഷിക്കാൻ അത് അത്യാവശ്യമായിരുന്നു. സഭാപ്രബോധനങ്ങളുടെ കാതൽ ദൈവ വചനവും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയായ ക്രിസ്തുനാഥന്റെ പഠനങ്ങ ളുമാണ്. അവയ്ക്ക് വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നൽകി യത് അപ്പസ്തോലന്മാരും വിശുദ്ധരായ സഭാപിതാക്കന്മാരും മാർപ്പാപ്പാമാരും സാർവ്വത്രികസൂനഹദോസുകളുമാണ്. ഇവയി ലൂടെ സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ മാറ്റിമറിക്കാൻ മറ്റാക്കും അവകാശമില്ല. ഇവ പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാരം പ്രത്യേക മായും മെത്രാന്മാരിലും അവർ നിയോഗിക്കുന്നവരിലും നിക്ഷി പ്തമാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസസത്യങ്ങളിൽ സ്വന്തം തോന്ന ലുകൾക്കും, ചിന്തകൾക്കും, ദർശനങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് മാറ്റം വരുത്തുകയോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികൾ മാർപ്പാപ്പായേയും സാർവ്വത്രിക സൂനഹദോസുക ളെയുംകാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണ് തങ്ങളെന്ന് ഭാവിക്കുകയാണ് ചെയ്യു ക. ഇപ്രകാരം സഭാപഠനങ്ങൾക്ക് വിപരീതമായി ജീവിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ ഇന്നും സഭയിലുണ്ട്. അത്തര ത്തിലുള്ള ചില പ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ് Spirit in Jesus, Emmanuel Emperor Trust തുടങ്ങിയവ. Spirit in Jesus - നെക്കുറിച്ച് ഇതി നുമുമ്പ് ഞാനെഴുതിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

അടുത്ത നാളുകളിൽ ആവിർഭവിച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് Emmanuel Emperor Trust. ഈ പ്രസ്ഥാനം ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതോടൊപ്പം വചനപഠനം, ധ്യാനം എന്നിവയ്ക്കും നേതൃത്വം നൽകുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ശ്രീ. ജോസ് പൊന്നാറ എന്ന ഒരു റിട്ടയേർഡ് ഡ്രോയിംഗ് അധ്യാപകനാണത്രെ. ഫാ. ജോസഫ് അയ്യൻകോലിൽ എന്നു പേരായ ഒരു വിൻസെൻഷ്യൻ വൈദികനും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലുണ്ട്. ലോകാവസാനം, രണ്ടാമത്തെ വരവ്, മനുഷ്യരക്ഷ എന്നിവയെക്കുറിച്ചെല്ലാം വളരെ വികലമായ പഠനങ്ങളാണ് ഇവർ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സഭയുടെ അനുവാദമോ അംഗീകാരമോ ഇല്ലാതെയാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സഭാധികാരികളെ അനുസരിക്കാതെയും അവരുടെ അനുവാദമോ അംഗീകാരമോ കൂടാതെയുമാണ് ഫാ. അയ്യൻകോലിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ അറിയാതെയോ പലരും ഇക്കൂട്ടർ നടത്തുന്ന ധ്യാനത്തിലും മറ്റും പങ്കെടുക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. സഭാപഠനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോട് സഹകരിക്കുകയോ, അതിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് ഇതോടൊപ്പം നമ്മുടെ രൂപതയിലുള്ള സകല കത്തോലിക്കാവിശ്വാസികളെയും അറിയിക്കുന്നു. ഇതുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ച് പോയവർ തങ്ങളുടെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കി സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ തുടർച്ചയായ സഭയിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും സഭാപഠനങ്ങളോട് വിശ്വസ്തത പുലർത്തുവാനും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. സഭയെക്കുറിച്ചുള്ള തീക്ഷ്ണതയാൽ എരിഞ്ഞ വി. പൗലോസിന്റെ വർഷമാചരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സഭയോടൊത്ത് ചിന്തിക്കാനും സഭയോടൊത്ത് പ്രവർത്തിക്കാനും സഭയോടൊത്ത് സഹിക്കാനും സഭയിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനുമുള്ള അനുഗ്രഹം ആ വിശുദ്ധന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് 2008 ജൂലൈ മാസം 23-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ഓഗസ്റ്റ് മാസം 10-ാം തീയതി വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 09/2008
Prot. No. 7108/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം നാം ബാഹ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങളാണല്ലോ വിശുദ്ധ കൂദാശകളും കൂദാശാനുകരണങ്ങളും മറ്റ് ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും. എന്താണ് നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് എന്നറിയാൻ അവ പരിശോധിച്ചാൽ മതി. അവയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും ആ വിശ്വാസസത്യങ്ങളാണ് വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ അവ അങ്ങനെ തന്നെയുള്ളതാണ് എന്നു നാം ഉറപ്പുവരുത്തുകയും വേണം. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതാണോ എന്ന് പരിശോധിച്ചറിയുകയാണ്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ അങ്ങനെയുള്ള അംഗീകാരം കിട്ടാത്തവ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ വികലമാക്കും എന്നർത്ഥം.

പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും മതബോധന അഥവാ വിശ്വാസപരിശീലനമാധ്യമങ്ങളുമാണ്. ഇളംതലമുറ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം പരിശീലിക്കുന്നത് ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിയും ഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ചും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തുമാണ്. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസവുമായി ചേരാത്തതാണ് അവയെങ്കിൽ കുട്ടികൾ തെറ്റായ ധാരണകളും വിശ്വാസങ്ങളുമായിട്ടായിരിക്കും വളർന്നു വരുന്നത്. എന്താണ് തങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് എന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ അവർക്ക് കഴിവില്ലാതെ വരികയും ചെയ്യും. ഓരോ ക്രൈസ്തവവിശ്വാസിയും സ്വയം

വിശ്വാസം ജീവിക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവർക്ക് അത് പറഞ്ഞു കൊടുക്കാൻ പ്രാപ്തനാകുകയും വേണമല്ലോ. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ താൽപര്യമുള്ളവർക്ക് അവയിലൂടെ അതിനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകുകയും വേണം.

പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഗീതങ്ങളുടെയും ഈ പ്രാധാന്യം കണക്കിലെടുത്താണ് ആരാധനാക്രമത്തിൽ ആരും സ്വന്തമായി ഒന്നും മാറ്റുകയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയോ ചെയ്യരുത് എന്ന് പറയുന്നത്. ആ നിബന്ധന നാം മാനിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ നാം ഗൗരവതരമായി കാണുന്നു എന്ന് തെളിയിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എവിടെയെല്ലാം എത്രമാത്രം മാറ്റാനും കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും നമുക്ക് അവകാശമുണ്ട് എന്ന് പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകങ്ങളിലും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിൽ അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകാൻ വഴിയില്ല. ന്യായമായി നമുക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യമുപയോഗിച്ച് നമ്മുടെ ദൈവാരാധനയേയും പ്രാർത്ഥനകളെയും യഥാർത്ഥ ദൈവികാനുഭവം തരുന്നവയാക്കി മാറ്റാൻ നമുക്ക് കഴിയും.

ആരാധനാക്രമത്തിൽ അതുല്യമായ സ്ഥാനമാണല്ലോ വിശുദ്ധകുർബാനയ്ക്കുള്ളത്. അത് നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ കൂട്ടായ്മയുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവുമാണ്. രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ചെറുപതിപ്പാണത്. വിശുദ്ധകുർബാനയിലെ പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും രക്ഷാകരസംഭവത്തിലെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും അതിലൂടെ നമ്മേയും രക്ഷയനുഭവിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയാണ്.

വിശുദ്ധകുർബാനയിലെ ഗീതങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തട്ടെ. കുർബാനയിലെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ആലപിക്കുന്ന ഗീതങ്ങൾ അതാതു ഘട്ടത്തിന്റെ അർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ആഘോഷമായ ക്രമത്തിൽ വളരെയധികം ഭാഗങ്ങൾ ഗാനരൂപത്തിലാണ്. ഒരേ പ്രാർത്ഥനകൾ തന്നെ അർത്ഥംചോർന്ന് പോകാതെ പല തരത്തിൽ എഴുതി പലർ ഈണം പകർന്ന ഗീതങ്ങൾ കുർബ്ബാന പുസ്തകത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവ പരിശോധിച്ചാൽ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകും: അവയുടെയെല്ലാം ഉള്ളടക്കം ഒന്നുതന്നെയാണ്. വാക്കുകളും ഈണവും മാറുന്നു എന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവയെല്ലാം ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ച ഗീതങ്ങളാണ്. ഇവയ്ക്കു പകരം

മാർക്കറ്റിൽ കിട്ടുന്ന കാസറ്റുകളിലെ പാട്ടുകൾ പാടുന്നത് ആശാസ്യമല്ല. അവ നല്ല ഗാനങ്ങളും ഭക്തി ജനിപ്പിക്കുന്നവയുമാണെങ്കിലും നാമുദ്ദേശിക്കുന്ന അർത്ഥം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നവയാകണമെന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് "ഓശാന" എന്ന പദമുള്ള ഗാനങ്ങളെല്ലാം വിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ ഓശാനയ്ക്ക് പകരമായി പാടാവുന്നവയല്ല.

ഭക്തിഗാനങ്ങളും ആരാധനാക്രമങ്ങളും ഒന്നല്ല എന്ന വസ്തുത നാം മറക്കരുത്. കമ്പോളത്തിൽ ലഭ്യമായ കാസറ്റുകളിലേത് ഭക്തിഗാനങ്ങളാണ്. അവ ആരാധക്രമത്തിൽ പാടാൻ എഴുതപ്പെട്ടവയുമല്ല. മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ആരാധനാക്രമഗീതങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശവുമുണ്ട്. അതിനാൽ അവയുടെ ഈണവും താളവും വരികളും ആ തരത്തിലുള്ളതാകണം. ഇന്ന് ദൈവാലയങ്ങളിൽ പാടുന്നവയിൽ സിനിമാഗാനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നത് വസ്തുതയാണ്. അവയിൽ ചിലതെങ്കിലും വിശ്വാസത്തെ വികലമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നവയുമാണ്. സിനിമയിലെ ചില രംഗങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായ അറിവൊന്നും ഇല്ലാത്തവർ എഴുതിയവയാകാം അവ. എന്നുമാത്രമല്ല, അതവരുടെ ചിന്താവിഷയവുമല്ല. ഈ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ് "വിശുദ്ധനായ സെബസ്ത്യാനോസേ" എന്ന ഗാനം. "പാപികൾ ഞങ്ങളെ പരിശുദ്ധരാക്കാൻ പണ്ട് നാഗോർണയിൽ ജനിച്ചവനെ" എന്നൊരു ഭാഗം അതിലുണ്ട്. പാപികളെ രക്ഷിക്കാനും പരിശുദ്ധരാക്കാനും മനുഷ്യനായി ജനിച്ചത് ഈശോമിശിഹായാണ് എന്ന വിശ്വാസസത്യത്തിന് വിരുദ്ധമാണ് ആ പ്രയോഗം. ഇതുപോലെ തെറ്റായ പ്രയോഗങ്ങളുള്ള മറ്റ് ഗാനങ്ങളുമുണ്ട്.

പാശ്ചാത്യസംഗീതശാഖകളായ റോക്ക്, പോപ്പ് തുടങ്ങിയവയുടെ ഈണത്തിലും താളത്തിലുമുള്ള ഗീതങ്ങളും ആലപിക്കുന്നുണ്ട്. അവ കേൾക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ച് പുതുതലമുറയ്ക്ക് താൽപര്യമുണ്ടാകുമെങ്കിലും വിശ്വാസവർദ്ധനവിനും വിശ്വാസപരിശീലനത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നവയല്ല. അവ വിശ്വാസികളെ ദൈവാനുഭവത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും കാണാൻ പ്രയാസമില്ല.

ആരാധനാക്രമഗീതങ്ങൾ ആരാധനാസമൂഹത്തിന്റെ സ്തുതികളും പ്രാർത്ഥനകളുമാണ്. അതിനാൽ അവ ആരാധനാസമൂഹത്തിന് മുഴുവൻ പാടാൻ പറ്റുന്ന തരത്തിൽ ലളിതവും സങ്കീർണ്ണത കുറഞ്ഞതുമാകണം. അതുപോലെ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടവും ഭക്തി

ദ്യോതകവുമായിരിക്കണം. എന്നാൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ആലപിക്കപ്പെടുന്നത് ഇതിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായ ഗീതങ്ങളാണ്. ഗായകസംഘം ഗാനമേളയുടെ ശൈലിയിൽ ആലാപനം നടത്തുകയും മറ്റുള്ളവർ അത് കേട്ട് ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ശൈലി ആരാധനാസമൂഹത്തിന് ചേർന്നതല്ല. പ്രത്യേകിച്ച് വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നൂതനമായ ഗീതങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ശൈലിയും മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും ഒന്നുചേർന്ന് പാടാവുന്ന ഗീതങ്ങളാണ് അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പാടേണ്ടത്.

കാതടപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ മൈക്കുപയോഗിക്കുന്നതും സിനിമാഗാനങ്ങളിലേതിന് സമാനമായി ഉപകരണസംഗീതം പശ്ചാത്തലമായി വരുന്നതും ഭക്തിസംവർദ്ധകമല്ല. മാത്രമല്ല ഉള്ള ഭക്തിയും ശ്രദ്ധയും ഇല്ലാതാകുവാനും അത് കാരണമാകും. കൊച്ചുപള്ളികളിൽ പോലും വളരെ ശക്തമായ ശബ്ദസംവിധാനങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നത് വിശ്വാസികൾക്ക് ശല്യമാകുന്നതിന് പുറമെ ഇടവകയ്ക്ക് അമിതമായ സാമ്പത്തികബാദ്ധ്യത വരുത്തുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പുരുഷനും സ്ത്രീയും മാറിമാറി പാടുന്ന ശൈലിയും ഗീതങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിലും ഇടയ്ക്കും ഉപകരണസംഗീതത്തിന്റെ ദീർഘമായ ഇടവേളകൾ ഉണ്ടാകുന്നതും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. സംഗീതത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഒഴുക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നതൊടൊപ്പം കാർമ്മികൻ ദീർഘനേരം കാത്തുനിൽക്കേണ്ട അവസ്ഥയും ഇതുമൂലം സംജാതമാകുന്നു. കർമ്മങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം അനാവശ്യമായി കൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതും ആശാസ്യമായ കാര്യമല്ല.

ഫ്ളോപ്പിഡിസ്കിൽ റെക്കോർഡ് ചെയ്തുവച്ചിട്ടുള്ള ഉപകരണ സംഗീതം അകമ്പടിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഇന്ന് സർവ്വസാധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഗാനമേളകളിൽ അതാകാമെങ്കിലും ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ അരൂപിക്ക് അത് ചേർന്നതല്ല. റെക്കോർഡ് ചെയ്തു വച്ചിരിക്കുന്ന വരികൾക്കൊപ്പം കാർമ്മികനും ഗായകരും ചുണ്ട് ചലിപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണത്. ഇവിടെ ഉപകരണം വായിക്കുകയല്ല, പ്രത്യുത പ്രവർത്തിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഉപകരണം നന്നായി വായിക്കാൻ അറിയാത്തവരും വായിക്കുന്നതുപോലെ നടിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതും വിരളമായെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രംഗത്തുണ്ടായിരിക്കുന്ന

അധഃപതനത്തിന്റെ അടയാളമായി വേണം അതിനെ കാണാൻ. അതിനാൽ അതാത് സമയത്ത് വായിക്കപ്പെടുന്ന ഉപകരണ സംഗീതം ബന്ധപ്പെട്ടവർ ഉറപ്പുവരുത്തണം. ദൈവാരാധനയിൽ വിശ്വാസികൾ ഒന്നുചേർന്ന് തങ്ങളുടെ കഴിവുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവിടുത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണ്. അവിടെ കൃത്രിമത്വം കാണിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല.

ഫ്ളോപ്പിഡിസ്കിൽ നിന്നുള്ള സംഗീതത്തിനുമേൽ ഉപകരണം പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നയാൾക്ക് കാര്യമായ നിയന്ത്രണം ഇല്ല എന്നത് പ്രായോഗികമായ മറ്റ് ബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ കുർബാനയർപ്പിക്കുന്ന വൈദികൻ ഗാനനിപുണനല്ലെങ്കിൽ എവിടെ ആരംഭിക്കണം, എവിടെ അവസാനിപ്പിക്കണം എന്നറിയാതെ വിഷമിക്കും. ഉച്ചഭാഷിണിയിൽ നിന്നുള്ള സ്വരം ശരിയായി മദ്ബഹായിൽ കേൾക്കാൻ പറ്റാതെ വരുക, സാധാരണയായി കേട്ടുശീലിച്ചതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ രാഗവും താളവും ഉപയോഗിക്കുക തുടങ്ങിയവ അതിനു കാരണങ്ങളാണ്. തെറ്റായ സ്ഥാനത്ത് ഗീതം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ പശ്ചാത്തലസംഗീതവും ഗീതവും ചേർന്ന് പോകുകയില്ല. ഇത് കേൾവിക്കാർക്ക് അരോചകത്വം ഉണ്ടാക്കും എന്നത് തീർച്ചയാണല്ലോ. എന്നാൽ അതാത് സമയത്ത് ഉപകരണം വായിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗീതം തെറ്റിയാലും അതിനനുസരിച്ച് പശ്ചാത്തല സംഗീതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയും. മാത്രവുമല്ല കാർമ്മികന്റെ കഴിവിനനുസരിച്ച് ഈണവും താളവും മാറ്റിവായിക്കുവാനും എളുപ്പമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ ആരാധന സജീവവും ദൈവാനുഭവദായകവും അതേസമയം വികലതകൾ ഇല്ലാത്തതുമായിരിക്കാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാകാര്യാലയത്തിൽനിന്ന് 2008 ജൂലൈ മാസം 20-ാം തീയതി നൽകപ്പെട്ടത്.

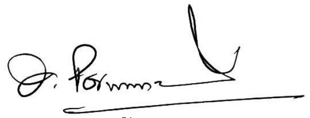

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ഓഗസ്റ്റ് മാസം 24-ന് വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 10/2008
Prot. No. 7109/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

ആരാധനാക്രമത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് വിശുദ്ധകുർബാനയിൽ സംഗീതം എപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കണം എന്നതിനേപ്പറ്റി ഞാൻ മുമ്പൊരിക്കൽ എഴുതിയിരുന്നത് നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ. ആരാധനാക്രമവുമായി അഭേദ്യമായി ബന്ധമുള്ള മറ്റൊന്നാണല്ലോ ദൈവാലയത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള അലങ്കാരങ്ങൾ. ഇക്കാര്യത്തിലും നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തട്ടെ.

പ്ലാസ്റ്റിക് പൂക്കളും തെർമോക്കോൾ കൊണ്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളും ഒഴിവാക്കണം എന്ന എന്റെ ആഹ്വാനം അനേകം പേർ സ്വീകരിച്ചു എന്നത് എനിക്ക് വലിയ ചാരിതാർത്ഥ്യം നൽകുന്നു. ദൈവം നമുക്ക് സമ്മാനമായി നൽകിയ ഈ പ്രകൃതിയെ മനുഷ്യാധിവാസയോഗ്യമാക്കി നിലനിർത്തണം എന്ന തീവ്രമായ ആഗ്രഹമാണ് ഈ ആഹ്വാനത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. അതിന്റെ അരൂപി ഉൾക്കൊണ്ട് ഇക്കാര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ച എല്ലാവരേയും പ്രത്യേകിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാരേയും സമർപ്പിതരേയും നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുകയും അവർക്ക് അനുമോദനങ്ങൾ നേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ആ നല്ല മാതൃക ഇനിയും അനേകം പേർക്ക് പ്രചോദനമാകട്ടെ.

പ്ലാസ്റ്റിക് പൂക്കളും തെർമോക്കോളും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്ത് വളരെയധികം പണം മുടക്കി സ്വാഭാവികപൂക്കൾ വാങ്ങി അലങ്കരിക്കുന്നതും നീതീകരിക്കാനാവില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം മിതത്വം പാലിക്കേണ്ടതാണ്. കഴിവതും പ്രാദേശികമായി കിട്ടുന്ന പൂക്കളും ചെടികളും ഉപയോഗിച്ച് അലങ്കാരം നടത്താൻ ഏവരും ശ്രദ്ധിയ്ക്കണം.

മുമ്പെല്ലാം കടലാസുതോരണങ്ങളായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ തൽസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ പ്ലാസ്റ്റിക്, വെള്ളിക്കടലാസ് തുടങ്ങിയവ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. കണ്ണിന് ഇമ്പം നൽകുന്നതും ഉപയോഗിക്കാൻ എളുപ്പമുള്ളതും ആണെങ്കിലും അതീവ

ഗുരുതര പരിസ്ഥിതി പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണവ. ഉപയോഗശേഷം അലക്ഷ്യമായി നാമവയെ വലിച്ചെറിയുന്നു. ഭൂമിയിൽ അലിയാതെ നൂറ്റാണ്ടുകൾ കിടക്കുന്ന ഈ വസ്തുക്കൾ മാരക രോഗങ്ങൾ, ജലദൗർലഭ്യം, കാലാവസ്ഥാമാറ്റം തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് കാരണമാകും എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമുക്കുണ്ടാകണം. കാരണം ദൈവം ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥയെ അവ തകിടം മറിക്കുന്നു.

പള്ളിയിലും പള്ളിപ്പരിസരങ്ങളിലും പള്ളിക്കടുത്തുള്ള റോഡിലുമെല്ലാം നിറം മങ്ങിയും ചരടുപൊട്ടിയും മഴയത്ത് നശിച്ചും കിടക്കുന്ന തോരണങ്ങളും ബാനറുകളും പോസ്റ്ററുകളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്ഥിരം കാഴ്ചയാണ്. അവ നാടിന്റെ സൗന്ദര്യം നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല അപകടങ്ങൾ വരുത്തി വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റോഡുപോലെയുള്ള പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ തോരണങ്ങളും ബാനറുകളും കെട്ടാതിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. കെട്ടിയാൽത്തന്നെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ അഴിച്ചുമാറ്റി നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രദ്ധിയ്ക്കണം. നമ്മൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ മാതൃകയാകണം. എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നു അഥവാ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നത് നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് നീതീകരണമല്ല. റോഡിൽ പൊട്ടിക്കിടക്കുന്ന ചരടിൽ കുടുങ്ങിയും ചാഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പത്തലുകളിൽ തട്ടിയും വീഴുന്ന കാൽനടക്കാരും മോട്ടോർസൈക്കിൾ യാത്രക്കാരും വിരളമല്ല. അതിലൂടെ പലർക്കും ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുന്നുമുണ്ട് എന്ന വസ്തുതയും നാം വിസ്മരിക്കരുത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിലായാലും അപകടങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ദൈവത്തിന് പ്രീതികരമാകും എന്നു കരുതാൻ ന്യായമില്ല. നിന്നേപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനേയും സ്നേഹിക്കുക, കൊല്ലരുത് എന്നീ പ്രമാണങ്ങളുടെ ലംഘനമാണത്.

മനോഹരമായി പെയിന്റു ചെയ്ത പള്ളിഭിത്തികളിലും മദ്ബഹായിലും കൂദാശ ചെയ്ത് വിശുദ്ധീകരിച്ച അൾത്താരയിലും മറ്റൊരു അലങ്കാരം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു നാം ചിന്തിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്ലാസ്റ്ററും പശയും ഉപയോഗിച്ച് ഭിത്തിയിലും അൾത്താരയിലും മറ്റും ഒട്ടിച്ചു വയ്ക്കുന്ന ശൈലി അഭികാമ്യമല്ല. ഒട്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ പറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ കുറേ പെയിന്റും അതോടൊപ്പം ഇളകിപ്പോരും. ഒട്ടിക്കാനുപയോഗിച്ച പശയുടെ അംശങ്ങളിൽ

പൊടിയും കരിയും പിടിച്ച് ഭിത്തി വൃത്തികേടാകുന്നതും സാധാരണംതന്നെ. ചിലപ്പോൾ അലങ്കാരവസ്തുക്കൾ വർഷങ്ങളോളം നിറം മങ്ങിയും കീറിപ്പറിഞ്ഞും തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതും കാണാം.

നമ്മുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയാലേ ഞാനീ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. വിലകുറഞ്ഞതും ലളിതവുമെങ്കിലും വൃത്തിയും വെടിപ്പുമാണ് പ്രധാനം എന്നുള്ള ആശയം നാം ഉൾക്കൊണ്ടേ മതിയാകൂ. വൃത്തി ദൈവികതക്ക് തുല്യമാണ് എന്ന ചൊല്ല് നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. വൃത്തിയുള്ള പള്ളിയും പരിസരവും ദൈവിക സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് എന്നു നാം ഓർമ്മിക്കണം. ലാളിത്യത്തിൽ ഊന്നിയ സൗന്ദര്യബോധവും ആന്തരികതയിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട വിശ്വാസജീവിതവും നമ്മെ നയിക്കട്ടെ. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽനിന്ന് 2008 ജൂലൈ മാസം 20 ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ഓഗസ്റ്റ് മാസം 31-ന് വിശുദ്ധകുർബാന മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Vol. 7

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 11/2008
Prot. No. 7236/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിയ്ക്കപ്പെട്ടവരേ,

ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു പീഡനത്തിൽ കൂടി കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ക്രൈസ്തവർക്ക് പീഡനങ്ങൾ പുതുമയല്ല. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹിച്ച പീഡനങ്ങൾ വർണ്ണനാതീതമാണ്. പഴയ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പേരിൽ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ അവിടെയെല്ലാം മരിച്ചുവീണ രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തമായിരുന്നു ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് നിദാനമായത് എന്നതും വാസ്തവമാണ്. തന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെപ്രതി പീഡനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങേണ്ടിവരും നമ്മുടെ കർത്താവ് വളരെ വ്യക്തമായി നമുക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് തന്നിട്ടുമുണ്ട്. അതിനാൽ ഭാരതത്തിൽ ഇന്നു നാം കടന്നുപോകുന്ന സഹനങ്ങളിൽ നാം ആകുലരാകുകയോ ആശങ്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അവ നമ്മെ വിശ്വാസത്തിൽ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തും എന്നുതന്നെ വിശ്വസിക്കാം. അതേ സമയം സഹിക്കുന്നവർക്ക് വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ശക്തി കൊടുക്കണമെ എന്നും എത്രയുംവേഗം സമാധാനപൂർണ്ണമായ ജീവിതം നയിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം അവർക്കുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെ എന്നും നാം കർത്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം.

പ്രത്യേകമായി നാം നമ്മുടെ പീഡകർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കണം. തന്നെ പീഡിപ്പിച്ചവരോടും കുരിശിൽ തറച്ച് കൊന്നവരോടും തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനോടും ക്ഷമ ചോദിച്ചവനാണ് നമ്മുടെ ഗുരു. പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാനാണ് അവിടുന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. *ചോരയ്ക്ക് പകരം ചോര, ജീവനു പകരം ജീവൻ* എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒറീസ്സായിലെ ഭുവനേശ്വർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് അഭിവന്ദ്യ റാഫേൽ ചീനാത്ത് പിതാവിന് ചിലർ ഭീഷണിക്കത്ത് അയച്ചതായി നിങ്ങൾ പത്രത്തിൽ വായിച്ചുകാണും. അവരോടും ക്ഷമിക്കണമെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതോടൊപ്പം അഭി

വന്ദ്യ പിതാവിനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത്തേയും നമുക്ക് പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്മരിക്കാം.

നാം ആരോടും വൈരാഗ്യമോ വിദ്വേഷമോ വച്ചുപുലർത്ത രുത് എന്നും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. നമ്മുടെ ഗുരുവിന്റെ മാതൃകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നമുക്കില്ല. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ തന്റെ ഭർത്താവിനെയും പ്രിയ മക്കളെയും ചുട്ടുകൊന്നവരോട് യാതൊരു വൈരാഗ്യവും വച്ചുപുലർത്താതെ അവരോട് ക്ഷമിച്ച ശ്രീമതി ഗ്ലാഡിസ് സ്റ്റെയിൻസ് നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലുണ്ട്. പലരും പറയു ന്നത് കേൾക്കാം *ഈ ചെയ്തതെല്ലാം മറ്റേതെങ്കിലും സമുദായ ത്തോടാണ് ചെയ്തതെങ്കിൽ ഫലം കാണാമായിരുന്നു എന്ന്.* എന്നാൽ അടിക്കുന്നവനെ തിരിച്ചടിയ്ക്കുകയില്ല എന്ന തത്വം തന്നെയാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയും എന്നു നാം മറക്കരുത്. തന്നെ പിടിച്ചുകെട്ടാൻ വന്നവരിൽ ഒരാളുടെ ചെവി ഛേദിച്ച പത്രോസിനോട് കർത്താവ് പറഞ്ഞത് നാം ഓർമ്മ വയ്ക്കണം. *പത്രോസേ നിന്റെ വാൾ ഉറയിലിടുക; വാളെടുക്കു ന്നവൻ വാളാൽ മരിക്കും.* ഒറീസ്സായിൽ അതിക്രൂരമായ അക്രമ ങ്ങൾക്കും പീഡനത്തിനും ഇരയായ ക്രൈസ്തവരെ നാം ശ്രദ്ധി ക്കുക. അവരാരും തിരിച്ചടിച്ചില്ല. അതാണ് ക്രൈസ്തവ ശൈലി. അവർ നമുക്ക് മാതൃകയാകട്ടെ.

ഹിന്ദുത്വത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തുന്ന അക്രമങ്ങൾ യഥാർത്ഥ ഹിന്ദുക്കൾ ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കുകയില്ല എന്നു നമുക്കറിയാം. കാരണം അനീതിയും അക്രമവും ഒന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന മതമല്ല ഹൈന്ദവരുടേത്. മതത്തിലെ വഴിതെറ്റിയ കുറേപ്പേരുടെ പ്രവർത്തനമാണ് ഈ അക്രമങ്ങൾ. അവരുടെ തെറ്റായ പ്രവർത്ത നത്തിന് ഹിന്ദു സമൂഹത്തെയാകെ പഴിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഒറീ സ്സായിൽ തന്നെ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംരക്ഷി ക്കുന്നത് മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും അവരുടെ ഹിന്ദു അയൽക്കാരാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അവർ ഏതു മതത്തിലോ ജാതിയിലോ വർഗ്ഗത്തിലോ പെട്ടവരായാലും പരസ്പര സ്പർദ്ധയ്ക്കും അക്രമത്തിനും എതിരാണെന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട. പക്ഷേ അക്രമം അവരെയും തേടി വന്നേക്കാം എന്ന ഭയമുള്ളതുകൊണ്ട് അവരത് പുറത്ത് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്നു മാത്രം.

ദൈവം ഇതെല്ലാം കാണുന്നില്ലേ എന്നത് ന്യായമായും ഒരു

വിശ്വാസിയുടെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന ചോദ്യമാണ്. തീർച്ചയായും ദൈവം അറിയാതെ ഈ ലോകത്തിൽ ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. നാമത് ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വഴികൾ നിഗൂഢങ്ങളാണ്. ഈ സംഭവങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം ദൈവം നമ്മോട് എന്തോ പറയുന്നുണ്ട്. അത് തിരിച്ചറിയാനുള്ള കഴിവിനായി നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. പഴയനിയമത്തിൽ ജോബിന്റെ ചരിത്രം നമ്മൾ വായിക്കുന്നുണ്ട്. നീതിമാനായിരുന്ന ജോബിന് എന്തുകൊണ്ട് കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും സഹനവും ഉണ്ടായി? ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേ ഉത്തരമുള്ളു. പരീക്ഷയിൽ വിജയിച്ച ജോബിന് സഹനങ്ങൾക്കൊടുവിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടതെല്ലാം തിരിച്ച് കിട്ടി എന്നു നാം മറക്കരുത്. ജോബിനുണ്ടായിരുന്നതുപോലെയുള്ള വിശ്വാസം നമുക്കും ഉണ്ടാകാനായി പ്രാർത്ഥിക്കാം. എന്തെല്ലാം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായാലും നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം അതിന്റെ തനിമയിൽ നാം കാത്തു സൂക്ഷിക്കണം.

മതവൈരാഗ്യവും അതിന്റെ പേരിലുള്ള കൂട്ടക്കൊലകളും ഭാരതത്തിൽ ഇതിന് മുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഭാരതം സ്വതന്ത്രയാകുന്ന സമയത്ത് നടന്ന സമുദായ കൂട്ടക്കൊലകൾ നാം മറന്നിട്ടില്ല. അതിന്റെ തുടർച്ചയെന്നോണം നിലനിന്നിരുന്ന മതസ്പർദ്ധയുടെ ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് ഗുജറാത്തിലും മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഉണ്ടായ അക്രമങ്ങൾ നാം കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കിയതാണ്. അവിടെ അനേകായിരം സഹോദരർ അതിക്രൂരമായി കൊല ചെയ്യപ്പെട്ടു. പതിനായിരക്കണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾ വഴിയാധാരമായി. അതിനുള്ള പകരം വീട്ടലാണെന്ന് പറയുന്നു ഇടയ്ക്കിടെ ഇന്ത്യയിൽ പലപ്പോഴായി ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഫോടനങ്ങൾ. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ ദൈവമേ ഇതാണോ മതം എന്ന് നാം അറിയാതെ ചോദിച്ചുപോകുന്നു.

ഗുജറാത്തിൽതന്നെ ഡാങ് ജില്ലയിൽ ഒരു ക്രിസ്മസ് ദിനത്തിൽ ക്രൈസ്തവരും വേട്ടയാടപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഒറീസ്സയിൽ ആസ്ത്രേലിയൻ മിഷനറി ഗ്രഹാം സ്റ്റെയ്ൻസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു നിഷ്കളങ്ക മക്കളും അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെട്ടു. അശരണരും നിരാലംബരും സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടവരുമായ കുഷ്ഠരോഗികളെ സംരക്ഷിച്ച് അവരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ആരോ

പിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം. മതം മാറ്റാനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിന് അദ്ദേഹം കുഷ്ഠരോഗികളെ സംരക്ഷിക്കണം എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊലയാളിയുടെ ചോദ്യം. അതല്ലെങ്കിൽ അതിലൂടെ എന്തെങ്കിലും ഭൗതിക ലാഭം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകണം. അതില്ലായിരുന്നു താനും. ജാതിമതഭേദമെന്യേ എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നും മനുഷ്യരെല്ലാവരും സഹോദരീസഹോദരന്മാരാണെന്നും അതിനാൽ അവർ പരസ്പരം സഹായിക്കണം എന്നും ശത്രുവിനെപ്പോലും സ്നേഹിക്കണം എന്നും മറ്റുമുള്ള ക്രൈസ്തവ പ്രബോധനങ്ങൾ നിർഭാഗ്യവശാൽ ഗ്രഹാം സ്റ്റെയ്ൻസിന്റെ കൊലയാളിയ്ക്കും കൂട്ടാളികൾക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാതെപോയി.

ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്ക് മുമ്പ് ഒറീസ്സായിലും മധ്യപ്രദേശിലും ഛത്തിസ്ഘറിലും ഈയടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ കർണ്ണാടകത്തിലും തമിഴ്നാട്ടിലും ഇപ്പോൾ കേരളത്തിലും നമ്മുടെ പള്ളികൾക്കും സന്യാസഭവനങ്ങൾക്കും സ്കൂളുകൾക്കും മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നേരെ ആക്രമണമുണ്ടായി. പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന വിശ്വാസികളാണ് മംഗലാപുരത്ത് ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്. അക്രമത്തെ പ്രതിരോധിച്ച വിശ്വാസികളെ പോലീസും ചേർന്നാണ് മർദ്ദിച്ചത്. സംരക്ഷിക്കാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർതന്നെ സംഹാരദൂതരായി മാറി എന്നത് സംസ്കാരസമ്പന്നരെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന ഭാരതജനതയ്ക്ക് ഒരു തീരാകളങ്കം തന്നെയാണ്. പല സ്ഥലത്തും ക്രൈസ്തവവേട്ട ഇപ്പോഴും നിർബാധം തുടരുകയാണ്. ഒറീസ്സായിൽ മൂന്ന് ഡസ്സനിലധികം ക്രൈസ്തവർ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടു. ക്രൈസ്തവ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്തിരുന്ന ചില അക്രൈസ്തവ സഹോദരങ്ങൾക്കും ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അനേകായിരങ്ങൾക്ക് വീടും ജീവനോപാധികളും ഇല്ലാതായി. ഇനിയും അക്രമം ഭയന്ന് ഇന്നും അവർ സമീപത്തുള്ള കാടുകളിൽ തന്നെ കഴിയുന്നു.

നമ്മുടെ രൂപതയിൽത്തന്നെയുള്ള സംഗമേശ്വരപ്പേട്ട പള്ളിയിൽ അക്രമികൾ വിളഞ്ഞാടി. പള്ളിയുടെ വാതിലുകളും ജനലുകളും തകർക്കുകയും സക്രാരിയും വിശുദ്ധ കുർബാനയും അൾത്താര വിരികളും വലിച്ച് നിലത്തിടുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ അയൽപക്കത്തുള്ള മംഗലാപുരം, ബൽത്തങ്ങാടി രൂപതകളിലും ആക്രമണമുണ്ടായി. മറ്റ് പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിവിധ തരത്തിലുള്ള

ഭീഷണികൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഇതിലും ഹീനമായത് നാം പ്രതീക്ഷിക്കണം. പച്ചമരത്തോട് ഇതാണ് ചെയ്തതെങ്കിൽ ഉണക്കമരത്തോട് ഇതിൽ കൂടുതലും ചെയ്യും എന്ന കർത്തൃവചനം നാം മറക്കണ്ട.

ഒറീസ്സായിൽ നടന്ന ക്രൈസ്തവവേട്ടയുടെ കാരണം അവിടെ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്വാമിജിയുടെ കൊലയാണെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന് ദൈവം നിത്യശാന്തി നൽകട്ടെ. മനുഷ്യജീവൻ, അതാരുടേതായാലും പരിപാവനമാണ്. ദൈവത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അതെടുക്കാൻ അവകാശമില്ല. സ്വാമിജിയുടെ ജീവനെടുത്തവർ ആരായാലും അവരെ നിയമത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുകയും മാതൃകാപരമായി ശിക്ഷിക്കുകയും വേണം. അവരുടെ ആ പ്രവർത്തി അപലപിയ്ക്കപ്പെടേണ്ടത് തന്നെയാണ്. അങ്ങനെയൊന്ന് ഇനിയും ആവർത്തിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. സ്വാമിജിയെ കൊന്നത് ക്രൈസ്തവരാണെന്നാണ് ആരോപണം. അതിനാലാണത്രെ ക്രൈസ്തവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത്. കൊലയാളികൾ തങ്ങളാണെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടും അക്രമികൾ അത് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് അത് ചെയ്തതെന്ന നിലപാടിൽ അവർ ഉറച്ച് നിൽക്കുന്നു. കൊലയാളികൾ ക്രൈസ്തവരോ അക്രൈസ്തവരോ എന്നു നോക്കാതെ അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. അങ്ങനെ ചെയ്തതായി നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ. മാത്രമല്ല പരാതിയുള്ളവർ രാജ്യത്ത് നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമസംവിധാനം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി പരിഹാരം തേടുകയാണ് വേണ്ടത്. എന്നാൽ അതിനുപകരം നിയമം കയ്യിലെടുക്കാനും വിരോധമുള്ളവരോട് പകരംവീട്ടാനും ശ്രമിക്കുന്നത് ഒരു പരിഷ്കൃത ജനതയ്ക്ക് ഒരിക്കലും യോജിച്ചതല്ല. അതനുവദിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികൾക്കും അത് ഭൂഷണമല്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ അതാണിവിടെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചവർ തന്നെ ഭരണാധികാരികളുടെ ഇടപെടലിലൊന്നും കാത്തുനിൽക്കാതെ ശിക്ഷയും നടപ്പാക്കുന്നു എന്ന ഭീകരമായ കാഴ്ചയാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്.

കൊലയാളി ക്രൈസ്തവനാണെങ്കിൽത്തന്നെ മറ്റ് ക്രൈസ്തവർ അതിനുത്തരം പറയണം എന്ന് പറയുന്നതിന്റെ യുക്തിയും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല, അതിന് ഈ രാജ്യ

ത്തുള്ള എല്ലാ ക്രൈസ്തവരേയും ക്രൈസ്തവ സ്ഥാപനങ്ങളെയും അക്രമിക്കുന്നതെന്തിന് എന്നു നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതിന് കാരണമായി പറയുന്നു ക്രൈസ്തവർ നിർബന്ധിച്ച് ഹിന്ദുക്കളെ മതം മാറ്റുന്നുവെന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ ആക്രമിക്കുന്ന തെന്ന്. അപ്പോൾ സ്വാമിജിയുടെ കൊലയല്ല ഇപ്പോഴത്തെ ആക്ര മണങ്ങൾക്ക് കാരണം എന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. പ്രത്യുത മറ്റേതെ ങ്കിലും ലക്ഷ്യമായിരിക്കണം അതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. നമ്മുടെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ചും ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസമനുസരിച്ചും നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനം പാടുള്ളതല്ല. നിർബന്ധിച്ച് മതം മാറ്റുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ ഈ നാട്ടിൽ നിയമങ്ങളുണ്ട്. അത് പ്രയോഗിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അവയനുസരിച്ച് എന്തെങ്കിലും നട പടിയെടുക്കാൻ അക്രമം നടക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സർക്കാ രുകൾ തുനിയുന്നുമില്ല. കാരണം അങ്ങനെ നടക്കുന്നില്ല എന്ന് അവർക്ക് തന്നെ അറിയാം.

എന്നാൽ സുവിശേഷ പ്രഘോഷണം എന്ന പേരിൽ മറ്റു മതങ്ങളെയും അവരുടെ ആരാധനാമൂർത്തികളെയും അവഹേളി ക്കുന്ന രീതിയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും ലഘുലേഖകളും മറ്റും വിത രണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളും ഇന്ത്യ യിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട് എന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. അവ രുമായി നമുക്ക് യോജിക്കാൻ പറ്റില്ല എന്നും ഇത്തരുണത്തിൽ വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുകയാണ്. പ്രകോപനപരമായി അവർ ചെയ്യുന്ന ആ പ്രവർത്തികൾ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവു മായി ചേർന്നു പോകുന്നതല്ല. എങ്കിലും അവരുടെ പ്രവർത്തന ങ്ങളുടെ പേരിൽ കത്തോലിക്കരേയും അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങ ളെയും ആക്രമിക്കുന്നതിൽ യുക്തിയില്ല എന്നും നാം പറയേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

ഇതിന്റെയെല്ലാം പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മുക ളിൽ പറഞ്ഞ ആരോപണങ്ങൾ നുണയാണെന്നും *നീയല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ അച്ഛൻ വെള്ളം കലക്കിയിട്ടുണ്ട്* എന്ന് പറഞ്ഞ് ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തിന്നാൻ ശ്രമിച്ച ചെന്നായുടെ അടവാണ് ഇവിടെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും കാണാം. ഏതു പ്രകാരത്തിലും അധികാരത്തിൽ എത്താനുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ ഹീന ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് നാമിവിടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു വേണം

കരുതാൻ. തൊഴിൽ രഹിതരും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരും മസ്തിഷ്കപ്രക്ഷാളനം നടത്തി മാനുഷികമായ എല്ലാ നല്ല ഭാവങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കി മതമൗലികവാദികളും ഭീകരരൂപികളുമാക്കി മാറ്റിയ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഒട്ടനവധി സംഘടനകൾ ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മതത്തിന്റെ സംരക്ഷകരാണെന്ന തെറ്റായ തോന്നലും അവർക്കുണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മതതത്വങ്ങൾ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിച്ച് കൊടുത്ത് അവരെ വഴി തെറ്റിയ്ക്കുകയാണവർ. ആവശ്യത്തിലേറെ പണവും അധമവികാരങ്ങൾ യഥേഷ്ടം പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരവും അക്രമം നടത്തിയാൽ നിയമത്തിന്റെ പിടിയിൽ പെടാതിരിക്കാനുള്ള സംരക്ഷണവും പാർട്ടികൾ ഇവർക്ക് ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇടതെന്നോ വലതെന്നോ അതിൽ വ്യത്യാസവുമില്ല. പാർട്ടികൾ തങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യങ്ങൾക്കായി തെറ്റായ മതതത്വ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ വഴിതെറ്റിയ ഈ യുവാക്കളെ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. രാഷ്ട്രീയാധികാരമേത്, മതാധികാരമേത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതാണ് ഇവിടുത്തെ കാതലായ പ്രശ്നം.

സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലും രാഷ്ട്രീയാധികാരവും മതാധികാരവും ഒരേ വ്യക്തികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അന്ന് രാഷ്ട്രീയാധികാരമുപയോഗിച്ച് സ്വന്തം മതം നിർബ്ബന്ധമായി തന്റെ പ്രജകളെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ ഭരണാധികാരികൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അവരുടെ രാഷ്ട്രീയാധികാരം നിലനിർത്താൻ അതാവശ്യമായിരുന്നു. ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച കോൺസ്റ്റെന്റൈൻ ചക്രവർത്തി അതാണ് ചെയ്തത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിപ്ലവകാലത്ത് ജർമ്മനിയിൽ ഇത് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റം വന്നത് സഭാധികാരവും രാഷ്ട്രീയാധികാരവും വേർതിരിച്ചതിന് ശേഷമാണ്. പിന്നീട് ക്രിസ്തീയ മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റിയും ദൈവവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയും പഠിപ്പിക്കാൻ ക്രിസ്തീയ സഭാനേതൃത്വത്തിന് മാത്രമായി അവകാശം. സഭാനേതൃത്വം പഠിപ്പിക്കുന്നത് എല്ലാ വിശ്വാസികളും അംഗീകരിക്കണം എന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമുണ്ടായില്ല. ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ വ്യക്തമായ ഒരു അധികാര ശ്രേണി ഉള്ളതുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ എളുപ്പമായി. നിർഭാഗ്യവശാൽ മറ്റ് മതങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ഈ പരിണാമം സംഭവി

ച്ചില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ക്രിസ്തീയസഭയും മറ്റ് മതങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു സംവാദത്തിനോ ചർച്ചയ്ക്കോ വരുമ്പോൾ ആ മതങ്ങളെ ആര് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യണം എന്ന കാര്യത്തിൽ വ്യക്തതയില്ല. മാത്രമല്ല ചർച്ചയിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന ധാരണകൾ എങ്ങനെ ആ മതത്തിലുള്ള എല്ലാവരെയും അറിയിക്കും എന്നതും പ്രശ്നമാണ്. അറിയിച്ചാൽ തന്നെയും ആ ധാരണകൾ അനുസരിച്ച് പെരുമാറാൻ അവർ തയ്യാറാകുമോ അതിനവർ ബാധ്യസ്ഥരാണോ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും പ്രശ്നപരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വിലങ്ങുതടികളാകുന്നു. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ചർച്ചയ്ക്ക് വരുന്നവർ വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയ പദ്ധതികൾ ഉള്ളവരാണ്. അതിനാൽ അവരുടെ അധികാരം നിലനിർത്തുന്നതിലായിരിക്കും അവരുടെ പ്രധാന ശ്രദ്ധ. മാത്രമല്ല പല കക്ഷികളുടെയും സംഘടനകളുടെയും പ്രതിനിധികൾ വരുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി വാദിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒരിക്കലും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു. മതത്തിന്റെ മേൽ മാത്രം അധികാരമുള്ള ഒരു സംവിധാനം മറ്റു മതങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുകയും അവർ ക്രൈസ്തവസഭാ നേതൃത്വവുമായി ചർച്ച നടത്തി ധാരണകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാത്തിടത്തോളം കാലം ഇന്നു കാണുന്ന രീതിയിലുള്ള അക്രമങ്ങൾ ശമിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ വോട്ടു നേടാനുള്ള ഏറ്റവും പറ്റിയ മാർഗ്ഗം ജാതി-മത-വർഗ്ഗ സ്പർദ്ധ വളർത്തി ഓരോ സമുദായത്തിലെയും ആളുകളെ ഒന്നിപ്പിക്കുകയാണ് എന്ന വസ്തുത ഒട്ടെല്ലാ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും അംഗീകരിച്ചപോലെ തോന്നുന്നു. പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ അടുത്തു വരുമ്പോൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ തരം അക്രമങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുന്നത് ഇന്ന് സാധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ തങ്ങളുടെ ഭരണവൈകല്യങ്ങൾ പൊതുജനത്തിന്റെ കണ്ണിൽനിന്ന് മറയ്ക്കാനുള്ള എളുപ്പ വഴിയായും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള അക്രമങ്ങളെ കാണുന്നുണ്ടാകണം. എന്നാൽ ഈവക വിധ്വംസക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ അധഃപതനത്തിലേക്കും ശൈഥില്യത്തിലേക്കുമേ നയിക്കൂ എന്ന വസ്തുത എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ പൂർണ്ണമായ അരാജകത്വത്തിലേക്കും. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്കും താത്ക്കാലിക ലാഭങ്ങൾക്കായി അവരുടെ പിന്നാലെ പോകുന്നവർക്കും ഭരണാധികാരികൾക്കും

ക്രമസമാധാന പാലനത്തിന് ചുമതലപ്പെട്ട പോലീസിനും ദൈവം നേർവഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ക്രൈസ്തവരുടെ നിസ്വാർത്ഥപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി നൂറ്റാണ്ടുകളായി അജ്ഞതയിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും കഴിഞ്ഞിരുന്ന അനേകായിരങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായി മുന്നേറുകയും മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നത് ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച വർ തന്നെയാണ് എന്നതും സത്യമാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വത്തായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന കീഴ്ജാതിക്കാർ സമ്പന്നരാകുന്നതും ഉദ്യോഗ ങ്ങൾ നേടുന്നതും മേൽജാതിക്കാർക്ക് അസ്വസ്ഥത സൃഷ്ടിക്കു ന്നുണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിയാം. അതുപോലെ തന്നെ ഇപ്രകാരം ഉയ രാൻ പറ്റാത്ത കീഴ്ജാതിക്കാർക്കും അസ്വസ്ഥതയും അസൂയയും ഉണ്ടെന്നതും വസ്തുതയാണ്. ഈ അസ്വസ്ഥതയും അസൂയയും രാഷ്ട്രീയക്കാർ സമർത്ഥമായി മുതലെടുത്ത് ക്രൈസ്തവർക്കെ തിരേയുള്ള അക്രമത്തിന് കാരണമാക്കുന്നു എന്ന് ന്യായമായും ഊഹിക്കാം.

പീഢനങ്ങളിൽ നാമൊരിക്കലും നിരാശപ്പെടുകയോ നഷ്ട ധൈര്യരാകുകയോ ചെയ്യരുത്. ശരീരത്തെ മാത്രം കൊല്ലാൻ കഴി യുന്നവരെ ഭയപ്പെടാതെ ശരീരത്തേയും ആത്മാവിനേയും കൊന്ന് നരകത്തിൽ തള്ളാൻ കഴിയുന്നവനെയാണ് നാം ഭയപ്പെടേണ്ടത്. കർത്താവ് നമ്മോടു കൂടിയുണ്ട്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം പരീക്ഷിക്ക പ്പെടുന്ന ഈ നിമിഷത്തിൽ നാം അതിൽ ഉറച്ചവരാണ് എന്ന് കാണിച്ച് കൊടുക്കാനുള്ള അവസരമാണിത്. നമ്മെ കണ്ടിട്ട് മറ്റു ള്ളവർ പറയട്ടെ, *കണ്ടോ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ക്ഷമയും സഹന ശക്തിയും* എന്ന്. അതവർക്ക് ക്രിസ്തു ആരാണെന്നും അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങൾ എന്താണെന്നും തിരിച്ചറിയാൻ സഹായിക്കും. ഒരുപക്ഷെ അനേകം വർഷത്തെ മിഷണറി പ്രവർത്തനത്തേക്കാൾ ഫലവത്തായിരിക്കും അത്.

നമ്മെ വിളിച്ചവൻ വിശ്വസ്ഥനാണ്. അക്കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് സംശയം വേണ്ട. ഏതൊരു പ്രതിസന്ധിയും തരണം ചെയ്യാൻ അവൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥ നകളെ കർത്താവിങ്കലേയ്ക്കുയർത്താം. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങ ളേവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ പരിശുദ്ധ അമ്മ നമുക്കായി തന്റെ പുത്രന്റെ പക്കൽ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിയ്ക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 സെപ്റ്റം ബർ മാസം 20-ന് നൽകപ്പെട്ടത്

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ഒക്ടോബർ മാസം 12-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 12/2008
Prot. No. 7237/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിയ്ക്കപ്പെട്ടവരേ,

നമ്മുടെ രൂപതയുടെ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തന വിഭാഗമായ വയനാട് സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു പ്രാദേശിക റേഡിയോ നിലയത്തെ പ്പറ്റി അറിയിക്കാനാണീ കത്ത്. രൂപതയ്ക്കെന്തിനാണ് ഒരു റേഡിയോ നിലയം എന്ന് നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചേക്കാം. ഏതൊരു സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനവും പോലെ ഒരു പ്രവർത്തനമാണ് ഇതു കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മാറി വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ പ്രവർത്തന ശൈലിയും നാം മാറ്റേണ്ടതിനെപറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോ ഴാണ് ഇങ്ങനെയൊരു ആശയം ഉദിച്ചത്.

ഇതുകൊണ്ട് നമുക്കെന്താണ് നേട്ടം എന്ന ചോദ്യം ന്യായ മായും ഉദിക്കാം. ഒരു റേഡിയോ നിലയം തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് നമുക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് നേട്ടമൊന്നും ഇല്ല എന്നു മാത്രമല്ല സാമ്പ ത്തികമായി കോട്ടവും ഉണ്ടാക്കിയേക്കാം. നാം സാമൂഹ്യ പ്രവർത്ത നങ്ങൾ നടത്തുന്നത് സാമ്പത്തിക നേട്ടം പ്രതീക്ഷിച്ചല്ലല്ലോ.

ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ് പരസ്നേഹപ്രവർത്തികൾ. ആ പരസ്നേഹ പ്രവർത്തികൾ എളുപ്പമാക്കാനുള്ള ഒരു ആധുനിക ഉപാധിയായി മാത്രം ഈ റേഡിയോ നിലയത്തെ കണ്ടാൽ മതി.

വരും കാലങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താൻ നമുക്ക് ആവശ്യമായ ആളും അർത്ഥവും ഇന്നത്തേതുപോലെ ഉണ്ടാകണമെന്നില്ല. എങ്കിലും നമുക്ക് കർത്താവ് ഏൽപിച്ച് തന്നിരിക്കുന്ന ബാധ്യതയും ഉത്തരവാദിത്വവും നിറവേറ്റാതിരിക്കാനാവുകയില്ല. കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ കൂടുതൽ പേർക്ക് സേവനം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണ് ഇലക്ട്രോണിക്ക് മാധ്യമങ്ങൾ. ഇനിയത്തെ കാലത്ത് ഇലക്ട്രോണിക് മാദ്ധ്യമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രസക്തിയും സാംഗത്യവും നമുക്ക് ഊഹിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞെന്ന് വരുകയില്ല.

ഈ അടുത്ത കാലംവരെ സർക്കാരിനു മാത്രമേ റേഡിയോ നിലയങ്ങൾ തുടങ്ങാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മൂന്നു നാല് വർഷം മുമ്പ് ലാഭേച്ഛയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വാണിജ്യ നിലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ സ്വകാര്യ സംരംഭകർക്ക് അനുവാദം നൽകുന്ന നിയമം നടപ്പിൽ വന്നു. അതോടൊപ്പം വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും മറ്റും ക്യാമ്പസ് റേഡിയോ എന്ന പേരിൽ അവർക്കാവശ്യമുള്ളവ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാനായി നിലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് സർക്കാർ പുതിയ നിയമം ഉണ്ടാക്കി. ഇതിന്റെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ പ്രാദേശിക സമൂഹങ്ങൾക്ക് അവരുടെ പ്രാദേശിക നന്മയ്ക്ക് ഉതകുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാൻ കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ സ്റ്റേഷൻ എന്ന പേരിൽ നിലയങ്ങൾ തുടങ്ങാനും നിയമമുണ്ടായി. ഇത്തരമൊരു നിലയമാണ് നമ്മൾ തുടങ്ങാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിറ്റി റേഡിയോ സ്റ്റേഷൻ അത് നിലകൊള്ളുന്ന പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടെ അവരുടെ പ്രയോജനത്തിനു വേണ്ടി നടത്തുന്നതാണ്. കൃഷി, വിദ്യാഭ്യാസം, കലകൾ, കാലാവസ്ഥ, ചികിത്സാകാര്യങ്ങൾ, സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങൾ, ടാക്സി ജോലിക്കാർ, കർഷകതൊഴിലാളികൾ, വിദ്യാർത്ഥികൾ തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ, തൊഴിലറിയിപ്പുകൾ എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ഈ നിലയത്തിലൂടെ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്നാൽ വാർത്തകളും വാർത്താധിഷ്ടിത പരിപാടികളും ഈ നിലയം വഴി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാൻ

അനുവാദമില്ല. അതിന് നാം മറ്റ് നിലയങ്ങളെ തന്നെ ആശ്രയിക്കണം.

പ്രാദേശിക സമൂഹങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതായതുകൊണ്ട് അധികം ദൂരേയ്ക്ക് കിട്ടത്തക്കവിധം പ്രക്ഷേപണം നടത്താൻ നമുക്ക് അനുവാദമില്ല. ഏകദേശം 15 കിലോ മീറ്റർ ചുറ്റളവിൽ പ്രക്ഷേപണം കിട്ടത്തക്ക വിധമുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനാണ് നമുക്ക് അനുവാദമുള്ളത്. നിലയം സ്ഥാപിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രദേശമായ ദ്വാരക കേന്ദ്രമാക്കി 15 കിലോ മീറ്ററിനുള്ളിലായിരിക്കും പരിപാടികൾ ലഭ്യമാകുന്നത്.

നാമുദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിലയം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെങ്കിൽ നല്ല ചെലവ് വരും. പലരുടേയും സഹായം കൊണ്ടാണ് നാമിത് സ്ഥാപിക്കുന്നത്. അനുദിന ചെലവുകൾ, പരിപാടികൽ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ചെലവ് എന്നിവ വളരെ കൂടുതലായതുകൊണ്ട് സന്നദ്ധ സംഘടനകളുടേയും സന്നദ്ധസേവകരുടേയും സേവനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി ഏറ്റവും ചെലവ് കുറഞ്ഞ രീതിയിൽ പരിപാടികൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യണം എന്നതാണ് സർക്കാരിന്റെ നയം. അതുകൊണ്ട് പരസ്യത്തിലൂടെ വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനും നിയന്ത്രണങ്ങളുണ്ട്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു തൊഴിൽ ദായക സംരംഭമല്ല ഈ റേഡിയോ നിലയം.

നിലയം തുടങ്ങാൻ സർക്കാരിന്റെ വിവിധ വകുപ്പുകളിൽ നിന്ന് അനുവാദം കിട്ടേണ്ടതുണ്ട്. 2007 മാർച്ച് മാസത്തിലാണ് നാം അതിനുള്ള അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചത്. ഇതിനകം രണ്ട് മൂന്ന് വകുപ്പുകളുടെ അനുവാദം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും പലതും കിട്ടാനുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കിട്ടുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അതിനുശേഷം മാത്രമേ പ്രക്ഷേപണം ആരംഭിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

നമ്മുടെ ഈ പുതിയ സംരംഭത്തിന് നിങ്ങളുടെ ഏവരുടേയും സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. ഇത് നമ്മുടെയെല്ലാവരുടേതുമാണ്. നാം എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്ന് പരിശ്രമിച്ചാൽ അതിനെ വിജയത്തിലെത്തിക്കാൻ കഴിയും. യേശുവിന്റെ കരുണാർദ്ര സ്നേഹം നമ്മുടെ സഹോദരരിൽ എത്തിക്കാനുള്ള ഈ സംരംഭത്തെ ഞാൻ പരിശുദ്ധ അമ്മയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുകയാണ്. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 സെപ്റ്റംബർ മാസം 20 ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ഒക്ടോബർ മാസം 19-ന് ഞായറാഴ്ച വി. കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

Vol. 8

ഇടയലേഖനം

Pastoral Letter No. 02/2008
Prot. No. 7373/2008

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ
പൊരുന്നേടം മാർ ജോസ് മെത്രാൻ
തന്റെ സഹശുശ്രൂഷകരായ വൈദികർക്കും, ശെമ്മാശ്ശന്മാർക്കും
സമർപ്പിതർക്കും, അൽമായ സഹോദരങ്ങൾക്കും
തനിക്ക് ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
ദൈവജനം മുഴുവനും എഴുതുന്നത്.

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനത്തിരുനാളിന്റെ ഒരുക്കമായിട്ടുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചു നോമ്പിലേക്ക് നാം പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. രക്ഷകന്റെ ആഗമനത്തെ കാത്തിരുന്നതിന്റെ ഓർമ്മയായതിനാൽ ആരാധനക്രമവർഷത്തിൽ ഇത് ആഗമനകാലം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പുതിയൊരുവർഷം 2009-നെ വരവേൽക്കാനും നാം ഒരുങ്ങുന്നു. ഇത്തരുണത്തിൽ ഏതാനും ആദ്ധ്യാത്മികചിന്തകൾ നിങ്ങളുമായി പങ്കുവയ്ക്കട്ടെ.

യേശുവിന്റെ ജനനമല്ല പ്രത്യുത, മരണവും ഉയിർപ്പുമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആദ്യമായി ആചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കർത്താവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർപ്പിലും പങ്കുകാരായവർ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി കാലിത്തൊഴുത്തിൽ പിറന്ന കുട്ടിയെ രക്ഷകനായി തിരിച്ചറിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അവയിലൂടെയല്ലാതെ ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റുകയില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത. കർത്താവിന്റെ ദരിദ്രബാല്യവും മരണവും ഉത്ഥാനവും പ്രതിബിംബിയ്ക്കാത്ത ക്രിസ്തുമസ്സ് ക്രിസ്തീയമല്ല. അതുപോലെ തന്നെ ക്രിസ്തുമസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആഘോഷങ്ങളും ക്രിസ്തീയമാകുകയില്ല. രക്ഷകനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള അടയാളമായി മാലാഖമാർ ആട്ടിടയൻമാർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. *ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരു രക്ഷകൻ, കർത്താവായ ക്രിസ്തു, ഇന്ന് ജനി*

ച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതായിരിക്കും നിങ്ങൾക്ക് അടയാളം. പിള്ളക്കച്ച കൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും (ലൂക്ക 2:11-12). ഈ ശിശുവിനെ രക്ഷകനായി തിരിച്ചറിയുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് മാലാഖമാർ പാടിയത് *അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വം, ഭൂമിയിൽ ദൈവകൃപ ലഭിച്ചവർക്ക് സമാധാനം എന്ന്* (ലൂക്ക 2:14).

ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലത്ത് നാം വീടുകളും പരിസരങ്ങളും നക്ഷത്ര വിളക്കുകളാൽ അലങ്കരിക്കുന്നു. ബേത്‌ലഹേമിലെ പുൽക്കൂടിനു മുകളിൽ പ്രകാശിച്ചുനിന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായിട്ടാണത്. പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടന്ന് തണുത്തു വിറക്കുന്ന ശിശു ലോകരക്ഷകനാണെന്ന് ആ നക്ഷത്രം വിളിച്ചു പറയുന്നു. *കണ്ണിനു പകരം കണ്ണ് ചൂഴ്ന്നെടുക്കാനും കാലിന് പകരം കാല് വെട്ടാനും കഴിവുള്ള* ശക്തന്മാരിലൂടെയല്ല രക്ഷ കൈവരുന്നത് എന്നും പ്രത്യുത ബലഹീനരെന്ന് ലോകം വിധിയെഴുതുന്ന, ക്ഷമിക്കാനും സഹിക്കാനും എന്തിനേറെ ശത്രുവിനെപ്പോലും സ്നേഹിക്കാനും കഴിവുള്ളവരും അതിന് സന്മനസ്സുള്ളവരിലൂടെയുമാണത് സാധ്യമാകുന്നത് എന്നുമാണാ നക്ഷത്രം പറയുന്നത്. ഇത് മനസ്സിലാക്കാൻ നാം മാനുഷിക മാനദണ്ഡങ്ങളെയും പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെയും മറികടന്ന് ചിന്തിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകാതെ സാധ്യമല്ല. അതിന് നാം ജറുസലേം ദേവാലയത്തിൽ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയുമായി രക്ഷകനെ കാത്തിരുന്ന ശെമയോനെയും അന്നായേയും പോലെ കാത്തിരിക്കുക തന്നെ വേണം. ദൈവദൂതന്മാരുടെ വാക്കുകൾ വിശ്വസിച്ച് ശിശുവിനെ കാണാൻ പോയ ആട്ടിടയന്മാരുടെ വിശ്വാസവും വേണം.

രക്ഷകനെ ദർശിക്കാൻ ശെമയോനെ യോഗ്യനാക്കിയ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. *ജറുസലേമിൽ ശെമയോൻ എന്നൊരുവൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. അവൻ നീതിമാനും ദൈവഭക്തനും ഇസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നവനുമായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു* (ലൂക്ക 2:25). കേവലം കൊടുക്കാനുള്ളത് മാത്രം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ളത് മാത്രം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരല്ല, പ്രത്യുത തനിക്ക് നഷ്ടമുണ്ടാകുമെന്ന അവസ്ഥയിലും മറ്റുള്ളവർക്ക് നന്മയുണ്ടാകാൻ വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ക്രിസ്തീയമായ അർത്ഥ

ത്തിൽ നീതിമാന്മാർ. അതാണല്ലോ വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിനെ നീതി മാനെന്ന് സുവിശേഷകൻ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കാരണം (മത്തായി 1:19). ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ ജീവിതാധാരമായി പരിഗണിക്കുകയും അവിടുത്തെ വഴികളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ദൈവ ഭക്തർ. അവർ നന്മയുടെ പാത തേടുന്നവരാണ്. ഏത് പ്രതി സന്ധി ഘട്ടത്തിലും നിരാശപ്പെടാതെ ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും ദൈവഭക്തിയുടെ അടയാളമാണ്. ഇതാണ് ശെമയോൻ ചെയ്തതും രക്ഷകനെ കണ്ടുമുട്ടാൻ അദ്ദേ ഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കിയതും.

അന്നായെപ്പറ്റി സുവിശേഷം പറയുന്നു: *ഫനുവേലിന്റെ പുത്രിയും ആഷേർ വംശജയുമായ അന്നാ എന്നൊരു പ്രവാചി കയും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവൾ കന്യകാപ്രായം മുതൽ ഏഴു വർഷം ഭർത്താവിനോടൊത്ത് ജീവിച്ചു. എൺപത്തിനാല് വയ സ്സായ ഈ വിധവ ദേവാലയം വിട്ടുപോകാതെ രാപകൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിയുകയായിരുന്നു* (ലൂക്ക 2:36-37). ദൈവത്തെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ദേവാലയത്തിൽ തന്നെ കഴിയണം. വിവിധ ജീവിതവ്യഗ്രതകളിൽ മുഴുകിക്കഴിയുന്ന നമുക്ക് നമ്മുടെ ശരീരവും മനസ്സുമാകുന്ന പരി ശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദേവാലയത്തെ കറയും കുറവുമില്ലാതെ സൂക്ഷി ക്കാൻ കഴിയണം. അതായത് ദൈവം ആ ദേവാലയത്തെ വിട്ടു പോകാതെ നാം സൂക്ഷിക്കണം. ദൈവം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ പിശാച് അഥവാ തിന്മ അതിനെ കീഴടക്കും എന്നതും നാം ഓർത്തിരിക്കണം.

രക്ഷകനെ കണ്ടുമുട്ടണമെങ്കിൽ ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥ നയിലും ദൈവസ്തുതിയിലും നാം നിരന്തരം വ്യാപരിക്കണം. അവിടുത്തെ ആത്മാവ് എപ്പോഴും നമ്മളിൽ വസിക്കണം. ദൈവാ ത്മാവിന്റെ ആവാസമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ നമ്മിലുള്ള ദുരാത്മാക്കൾ പുറത്തുപോകാതെ പറ്റില്ല. വാശിയും വൈരാഗ്യവും അസൂയയും പകയും, ധനാസക്തിയും അധികാരമോഹവും സ്വാർത്ഥതയും സ്വജനപക്ഷപാതവും അക്രമവാസനയും അഴിമതിയും മദ്യ പാനവും മദിരോത്സവവും എല്ലാം നമ്മിലുള്ള ദുരാത്മാക്കളാണ്. അവയെ നമ്മിൽനിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാൻ ഈ നോമ്പുകാലത്ത് നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം.

തിന്മയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മനുഷ്യപ്രകൃതി പാപ

ത്താൽ താനാകുന്ന ദേവാലയത്തെ പിശാചിന്റെ ആലയമാക്കി മാറ്റുന്നത് സാധാരണം തന്നെ. അതിന് മാറ്റം വരുത്താനുള്ള അഥവാ അതിൽനിന്ന് മോചനം നേടാനുള്ള ഉപാധികളാണ് കൂദാശകൾ. പ്രത്യേകിച്ച് പാപമോചനമെന്ന കൂദാശ. അവയെ നാം വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം. എന്റെ പാപങ്ങൾ ഞാൻ നേരിട്ട് ദൈവത്തോട് ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ പോരേ എന്ന് ആർക്കെങ്കിലും തോന്നാം. അത് കത്തോലിക്കാ പ്രബോധനമല്ല. കൂദാശകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തി അതിലൂടെ പ്രത്യേകമായ ദൈവാനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ദൈവം തന്നിട്ടുള്ളതും ഇനി തരാനിരിക്കുന്നതുമായ നിരവധിയായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് അവിടുത്തേക്ക് നന്ദി പറയുകയും അവിടുത്തെ നിരന്തരം സ്തുതിക്കുകയും അനുരഞ്ജനകൂദാശയിലൂടെ നമ്മെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നമുക്കവിടുത്തെ എതിരേൽക്കാം.

കേവലമൊരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിൽ രക്ഷകനെ തിരിച്ചറിയാൻ ഇടയന്മാർക്ക് കഴിഞ്ഞത് അവർ ദൈവദൂതന്മാരുടെ സ്വരത്തിന് ചെവികൊടുത്തതുകൊണ്ടാണ്. ദൂതന്മാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവർ അവിടുത്തെ കണ്ടെത്തി. മറ്റൊന്നും ആലോചിക്കാതെ പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കണ്ട ശിശുവിനെ അവർ ദൈവമായി ആരാധിക്കുകയാണ്. ദൈവത്തിലുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം ദൈവമയച്ച രക്ഷകനെ കണ്ടെത്താനും ആവശ്യമാണ്. ദൈവവിശ്വാസമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അവിടുന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്ത രക്ഷകനെ കണ്ടെത്താനോ രക്ഷ അനുഭവിക്കാനോ കഴിയുകയില്ല എന്നത് വ്യക്തമാണല്ലോ. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം എപ്പോഴും നമ്മുടെ പരിമിതമായ മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് ഗ്രഹിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും പറ്റുന്നതാകണമെന്നില്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്ന് നമുക്കതിനെ മനസ്സിലാക്കാം. ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തിയ സത്യങ്ങളെ മനുഷ്യന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം കൊണ്ട് പരീക്ഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലത്ത് നാം പരസ്പരം കൈമാറുന്ന ആശംസാ കാർഡുകളും സമ്മാനങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയിലുള്ള നമ്മുടെ താൽപര്യവും കരുതലും നമുക്കുള്ളത് പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള സന്മനസ്സും ആണ് വെളിവാക്കുന്നത് അഥവാ വെളിവാക്കേണ്ടത്. നാം കഴിക്കുന്ന മധുരപലഹാരങ്ങളും കേക്കും മറ്റും

ആ സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടെ ഊഷ്മളതയും മാധുര്യവും ആണ് പ്രതീകാത്മകമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വന്തം ജീവൻ തന്നെ ഒരു നൈവേദ്യമായി അർപ്പിക്കാൻ വന്നവന്റെ ഓർമ്മയാണ് നാമതിലൂടെ പുതുക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുമസ്സിന് തെളിക്കുന്ന വിളക്കുകൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാം പ്രകാശമാനമായ ഒരു ജീവിതക്രമത്തെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതുപോലെ ബാഹ്യമായ മറ്റാഘോഷങ്ങൾ ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലും മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലും അനുരഞ്ജനപ്പെട്ടതിന്റെ സന്തോഷവും പ്രകടമാക്കുന്നു. കുടുംബ-സമൂഹജീവിതത്തിലെ പരസ്പരസ്പർദ്ധയും വൈരാഗ്യവും തർക്കങ്ങളും വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ ദുഷിച്ച തഴക്കങ്ങളും എല്ലാം കണ്ടെത്തി നാം ദുരീകരിക്കണം. നമുക്കുള്ളതിൽ ഒരോഹരി ഇല്ലാത്തവർക്കായി നീക്കി വയ്ക്കാനും നമുക്ക് കഴിയണം. വ്യക്തികളും സമർപ്പിതസമൂഹങ്ങളും എല്ലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ ഇരുപത്തഞ്ച് നോമ്പാചരണം ഇപ്പറഞ്ഞരീതിയിൽ രക്ഷകനെ കണ്ടെത്താൻ നമ്മെ ഒരുക്കുവാൻ തക്കരീതിയിലുള്ളതാകട്ടെ എന്നാണെന്റെ ആശംസയും പ്രാർത്ഥനയും.

ക്രിസ്തുമസ്സ് ആഘോഷത്തോടൊപ്പംതന്നെ നമ്മൾ പുതിയ വർഷത്തെ 2009-നെ വരവേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷക്കാലം നാം ദൈവത്തിൽനിന്ന് ധാരാളം നന്മകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത് നിസ്സംശയമാണ്. അവയ്ക്ക് നന്ദി പറയാനുള്ള അവസരമാകട്ടെ ഈ വർഷാവസാനം. കഴിഞ്ഞകാല ജീവിതത്തിൽ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകും എന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമില്ല. അവയ്ക്ക് മാപ്പപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഇനി അവ ആവർത്തിക്കുകയില്ല എന്ന പ്രതിജ്ഞ എടുത്തുകൊണ്ടും നമുക്ക് പുതുവർഷത്തെ എതിരേൽക്കാം. ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും സമൃദ്ധിയുടെയും വർഷമാകട്ടെ 2009.

ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവർക്ക് പൊതുവെയും കത്തോലിക്കർക്ക് പ്രത്യേകമായും പീഡനങ്ങളുടെയും വർഷമാണ് കടന്നുപോകുന്നത്. ഒറീസ്സ, കർണ്ണാടക, തമിഴ്നാട്, കേരള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവർക്കെതിരെ നടന്ന അക്രമങ്ങൾ നമ്മെ ദുഃഖിപ്പിക്കുകയും ഞെട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നും അവിടെയും ഇവിടെയുമായി അവ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ക്രൈ

സ്തവ വിശ്വാസം എന്താണെന്നും ക്രൈസ്തവവിശ്വാസികളുടെ പ്രതികരണശൈലി എന്തെന്നും മറ്റ് മതസ്ഥർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതൊരു അവസരമായി. സ്നേഹവും സമാധാനവും ശാന്തിയും കൂട്ടായ്മയും പരസ്പര ബഹുമാനവും എന്തെന്നും അവ ഇവിടെ സംസ്ഥാപിതമാകാൻ യത്നിക്കുന്നവർ ആരെന്നും ഈ സംഭവങ്ങളിലൂടെ ലോകം മനസ്സിലാക്കി. അതിന് ദൈവം ഒരുക്കിയ ഒരവസരമായിരുന്നു ഇതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്വാഭാവിക പ്രതികരണം എന്ന് പറഞ്ഞ് അക്രമങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയ-മത സംസ്കാരങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ ക്രൈസ്തവർക്ക് ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി നിലകൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് ചെറിയ കാര്യമല്ല. ഈ സാക്ഷ്യമാണ് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ മിഷണറി പ്രവർത്തനം എന്ന് പറയാം. അസത്യവും അക്രമവും അനീതിയും എക്കാലവും നിലനിൽക്കുകയില്ല എന്ന വസ്തുത നാം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ കോട്ടയും സങ്കേതവുമായ ദൈവത്തിൽ നമുക്ക് ശരണം വയ്ക്കാം.

കേരളസഭയ്ക്ക് പ്രതിസന്ധികളുടെ വർഷമായിരുന്നു 2008. സഭാനേതൃത്വത്തിൽ നിന്നും സമർപ്പിതജീവിതക്കാരിൽനിന്നും ഉണ്ടായ പാളിച്ചകളും സഭാനേതൃത്വവും മറ്റ് സഭാംഗങ്ങളും തമ്മിൽ അവിടെയും ഇവിടെയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തർക്കങ്ങളും മറ്റും നമ്മളുടെയെല്ലാം അഭിമാനത്തിന് ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുകയും ചിലരുടെയെങ്കിലും വിശ്വാസത്തെ ഇളക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് നിഷേധിക്കാനാകാത്ത വസ്തുതയാണ്. കുറ്റം ചെയ്തവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്ന കാര്യത്തിൽ നാം ഉറച്ചു നിൽക്കുക തന്നെ വേണം. അന്വേണഷങ്ങൾ ശരിയായ ദിശയിൽ നീങ്ങാനും സത്യം പുറത്തുവരാനും വേണ്ടി തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. അതുപോലെ നിരപരാധികൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കട്ടെ.

അസത്യങ്ങളും അർദ്ധസത്യങ്ങളും വസ്തുതകളായി അവതരിപ്പിച്ചും വസ്തുതകൾ ഭാഗികമായും വളച്ചൊടിച്ചും അവതരിപ്പിച്ച് മാധ്യമങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങൾ വഷളാക്കുന്നതിൽ അവരുടേതായ പങ്കുവഹിച്ചു. പണത്തിനും സ്വാധീനത്തിനും അതിജീവനത്തിനും വേണ്ടി മത്സരിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങൾ കൂടുതൽ വായനക്കാരേയും പ്രേഷകരേയും കിട്ടാൻ അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വവും

കടമയും മാധ്യമധാർമ്മികതയും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും മറന്നു എന്ന താണ് സത്യം. തൽഫലമായി നിരപരാധികൾ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്ന കാഴ്ചകൾ പലപ്പോഴും നാം കണ്ടു. ഇതെല്ലാമുള്ളപ്പോഴും മാധ്യ മങ്ങളുടെ വില കുറച്ചു കാണുന്നതും ശരിയല്ല. വസ്തുനിഷ്ഠ മായി വാർത്തകളും സത്യസന്ധമായി വിശകലനങ്ങളും അവത രിപ്പിക്കുന്ന മാദ്ധ്യമങ്ങൾ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് അത്യ ന്താപേഷിതമാണ്. അതല്ലെങ്കിൽ ജനാധിപത്യത്തിലെ ഭരണ കർത്താക്കളും രാഷ്ട്രീയക്കാരും ഏകാധിപതികളായി മാറാം. മത ങ്ങളും മതനേതൃത്വവും അവയുടെ പ്രകൃതിയും ഉത്തരവാദിത്വവും മറക്കാതിരിക്കാനും മാധ്യമങ്ങൾക്ക് വലിയൊരളവുവരെ സഹാ യിക്കാനാകും.

വൈദികരിലും സമർപ്പിതരിലും ഒറ്റപ്പെട്ട അപജയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവയെ സാമാന്യവത്ക്കരിക്കാനുള്ള, അതായത്, എല്ലാ വൈദികരും സമർപ്പിതരും അങ്ങനെയാണ്, എന്ന് ചിന്തി ക്കാനുള്ള പ്രവണത ഏറെയാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് തങ്ങ ളുടെ വിളിയോട് പരിപൂർണ്ണ വിശ്വസ്തത പുലർത്തുന്നവരും നിസ്വാർത്ഥ സേവനം ചെയ്യുന്നവരുമായ അനേകായിരങ്ങളോട് ചെയ്യുന്ന കടുത്ത അനീതിയായിരിക്കും. വൈവാഹിക ജീവിത ത്തിൽ വിശ്വസ്ഥത പുലർത്താത്തവർ ഉണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിയാം. വിശ്വസ്ഥത പുലർത്തികൊള്ളാം എന്ന് വിവാഹ സമയത്ത് അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തവരാണ് എന്നതും സത്യമാണ്. എന്നാൽ ഏതാനും പേർ അവിശ്വസ്തരായതുകൊണ്ട് എല്ലാ കുടുംബ ജീവിതക്കാരും അവിശ്വസ്തരാണ് എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തു ന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഇത്തരുണത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ട ഒരു വസ്തു തയുണ്ട്. ആരോപണ വിധേയ അഥവാ ആരോപണ വിധേയൻ ആകുന്ന വ്യക്തി നിങ്ങളുടെ മകനോ മകളോ ആണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എപ്രകാരം അതിനോട് പ്രതികരിക്കും എന്ന ചോദ്യ മാണത്. എന്റെ മകൻ അഥവാ മകൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നു തന്നെയായിരിക്കും ആ പ്രതികരണം. അതോടൊപ്പം സത്യം അങ്ങനെയായിരിക്കല്ലേ എന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുത ന്നെയാണ് നാം ഇവിടെയും സ്വീകരിക്കേണ്ട മനോഭാവം. എങ്കിലും സത്യം എന്താണെങ്കിലും അതംഗീകരിക്കുകയും വേണം. അതു

പോലെതന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ പേരിൽ നിരപരാധികൾ സമൂഹമദ്ധ്യത്തിൽ അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും ഭത്സിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ല എന്ന് നാം ഉറപ്പു വരുത്തുകയും വേണം.

പ്രതിസന്ധികൾ സഭാജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. അവയിൽ നാം തളരരുത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഇതിലൂടെ ശക്തിപ്പെടുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇങ്ങനെയെല്ലാം ഉള്ളപ്പോഴും ദൈവം സഭയെ കൈപിടിച്ച് നടത്തുന്നു എന്നതിൽ നാം സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. പ്രതിസന്ധികളും പ്രശ്നങ്ങളും ആത്മശോധനയ്ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള അവസരങ്ങളാണ്. വ്യക്തികളെന്ന നിലയിലും സമൂഹമെന്ന നിലയിലും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്താനുള്ള സമയവുമാണിത്. അത് നമുക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. ദൈവം നമ്മുടെ ശ്രമങ്ങളെ ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയ്ക്കും.

ഏറ്റവും അടിയന്തരമായി മാറ്റങ്ങൾ വരേണ്ടത് നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതങ്ങളിൽ തന്നെയാണ്. ഒരുമിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന കുടുംബങ്ങളാണ് സമൂഹത്തിന്റെയും സഭയുടേയും ശക്തമായ അടിത്തറ. നിർഭാഗ്യവശാൽ അത്തരമൊരു ജീവിതം ഇന്നൊരു അപൂർവ്വ വസ്തുവായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാധ്യമങ്ങളുടെ കുത്തൊഴുക്കിൽ കുടുംബപ്രാർത്ഥനകൾ ഒട്ടുമിക്ക ഭവനങ്ങളിലും അപ്രത്യക്ഷമായി. ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവെന്ന നിലയിൽനിന്ന് പലതിലൊന്ന്, അതും സമയം കിട്ടുമ്പോൾ മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്ന്, എന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് വിശ്വാസജീവിതം പലരുടേയും ജീവിതത്തിൽ തരംതാഴ്ന്നിരിക്കുന്നു. സമ്പത്തിനും സ്വാധീനത്തിനും സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കും അധികാരത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള നെട്ടോട്ടത്തിൽ അതിനുപകരിക്കാത്ത വിശ്വാസകാര്യങ്ങൾ അപ്രധാനമായി കരുതപ്പെടുന്നു. കുട്ടികളുടെ വിശ്വാസപരിശീലനം അഥവാ മതബോധനം പോലും അനാവശ്യമെന്ന് കരുതുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ എണ്ണം നിർഭാഗ്യവശാൽ ഏറിവരികയാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ദൈവം കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്ന് കുടിയിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണിന്ന്. ഈയവസ്ഥ നമ്മെ ധാർമ്മികവും അല്ലാത്തതുമായ വലിയൊരു ദുരന്തത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കാനാണ് സാധ്യത.

കുടുംബങ്ങളിലെ, പ്രത്യേകിച്ച് മാതാപിതാക്കളുടെ, വിശ്വാസരാഹിത്യം മക്കളുടെ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിക്കും എന്നത് പറ

ഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിന്റെ പ്രതിഫലനങ്ങൾ സ്കൂളിലും കോളേജുകളിലും സെമിനാരികളിലും കന്യാസ്ത്രിമഠങ്ങളിലും വൈദികസമൂഹത്തിലും എല്ലാം ഉണ്ടാകും എന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലെ സമരങ്ങളും അക്രമങ്ങളും, ലൈംഗിക അരാജകത്വവും സമർപ്പിത ജീവിതക്കാരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അപജയങ്ങളും അതാണ് തെളിയിക്കുന്നത്. വിശ്വാസരഹിതരായി സമൂഹത്തിലേക്കു കടന്നുവരുന്നവരുടെ ജീവിതം അവർക്കും സമൂഹത്തിനും ഉത്കർഷത്തിന് കാരണമാകുകയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല നാശത്തിന് കാരണമാകുകയും ചെയ്യും.

അതിനാൽ പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കളെ, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം ഈ സമൂഹത്തെ നന്നാക്കുന്നതിൽ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായതാണ്. നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ കൊടുക്കുന്ന പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെ മിനുക്കിയെടുക്കുക മാത്രമാണ് മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നത്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങൾ ഇടുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണിതുയർത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അത് മാത്രമേ അവർക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളു. നിങ്ങളുടെ നിലപാടുകൾ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ സമൂഹത്തിലേയും സഭയിലേയും അപജയങ്ങളെ ഒരു പരിധിവരെ മാറ്റിയെടുക്കാൻ കഴിയും. ഭൗതികമായ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതോടൊപ്പം ശരിയായ ക്രിസ്തീയ ശിക്ഷണവും അതിലുൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളും എല്ലാറ്റിലുമുപരി ദൈവവിശ്വാസവും നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തണം. കുട്ടികൾ കടുംകൈ ചെയ്യും എന്ന ചിന്തയിൽ തെറ്റുകൾ തെറ്റാണെന്നും ഏതാണ് ശരിയെന്നും സമൂഹത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറേണ്ടതെന്നും ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കാതിരുന്നാൽ അവരുടെ മനഃസാക്ഷി വളരെ വികലമായി രൂപീകരിക്കപ്പെടും. പിന്നീടത് മാറ്റിയെടുക്കുക ഏറെ ശ്രമകരമാണ്. അത് അവരുടെ മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെയും സഭയുടേയും സമൂഹത്തിന്റെയും നാശത്തിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഉദാഹരണമായി മാതാപിതാക്കളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് മക്കളുടെ കടമയാണെന്ന് അവരെ മനസ്സിലാക്കികൊടുക്കാത്ത മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ മക്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതിൽ വിഷമിച്ചിട്ട് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. ഈ പുതുവർഷത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കണം, ഞങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ ധാർമ്മികമൂല്യ

ങ്ങളിൽ അടിയുറച്ച ശിക്ഷണം കൊടുക്കുമെന്ന്.

നാമിതുവരെ പറഞ്ഞത് പ്രയാസങ്ങളെയും പ്രതിസന്ധികളേപ്പറ്റിയുമാണെങ്കിൽ അഭിമാനിയ്ക്കാനും സന്തോഷിക്കാനും നമുക്ക് വകയുണ്ട്. വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മയാണത്. ഭാരതത്തിലെ രണ്ടായിരം വർഷത്തെ ക്രൈസ്തവ പാരമ്പര്യത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരാൾ അൾത്താരയിലെ വണക്കത്തിന് യോഗ്യയെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുക അതും നമ്മുടെ ഈ കൊച്ചുകേരളത്തിൽ ജനിച്ച് വളർന്ന് മരിച്ചയാൾ, നമുക്ക് സന്തോഷത്തോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷയും നൽകുന്നുണ്ട്. 2008 ൽ നമുക്ക് ദൈവം തന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനമാണ് വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മ. ഭാരതത്തിലും വിദേശത്തും ഭാരതത്തിന്റേയും ഭാരതകത്തോലിക്കാസഭയുടേയും അഭിമാനം ഉയർത്തിയ സംഭവമായിരുന്നു 2008 ഒക്ടോബർ 12-ന് വത്തിക്കാനിൽ നടന്ന നാമകരണച്ചടങ്ങ്.

എങ്ങിനെയാണ് ഒരു സാധാരണ കർഷക കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന അന്നക്കുട്ടിയെന്ന യുവതി വിശുദ്ധ അൽഫോൻസായായത് എന്നു നാം ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണ് നാം വലുതെന്ന് കരുതുന്ന പലതും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അങ്ങനെയല്ല എന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത്. കേവലം 36 വർഷങ്ങൾ മാത്രം ജീവിച്ച് മരിച്ച അൽഫോൻസാമ്മ വെറുതെ സഹിച്ച് മരിച്ചതുകൊണ്ടല്ല പ്രത്യുത ആ സഹനം ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും അവിടുത്തേയ്ക്ക് നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെ സമീപിച്ചവർക്ക് ശാന്തിയും സമാധാനവും കൊടുത്തു എന്നതിലാണ് അവരുടെ വിശുദ്ധി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തന്നെത്തന്നെ മറന്നുകൊണ്ട് തന്റെ സഹജീവികളുടെ ജീവിതത്തിൽ അല്പമെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞതാണ് അൽഫോൻസാമ്മയുടെ വിശുദ്ധിയ്ക്ക് നിദാനമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇതാണ് വിശുദ്ധ അൽഫോൻസാമ്മ നമുക്ക് നൽകുന്ന പാഠവും സന്ദേശവും. നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതങ്ങളിലും വൈദിക-സമർപ്പിതജീവിതങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയ പൊതുജീവിതത്തിലും എല്ലാം ആ മാതൃക പിൻചെല്ലാൻ നമുക്ക് ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. അതിനുള്ള ശക്തി പുതുവത്സരത്തിൽ കർത്താവിൽ നിന്ന് നമുക്ക് യാചിക്കാം. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഏവർക്കും ഫലദായകമായ നോമ്പുകാലവും സന്തോഷപ്രദമായ ക്രിസ്തുമസും സമൃദ്ധിയും ദൈവാനുഗ്രഹവും

നിറഞ്ഞ പുതുവത്സരവും ആശംസിക്കുന്നു.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 നവംബർ മാസം 20-ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ ഇടയലേഖനം 2008 ഡിസംബർ മാസം 7-ാം തീയതി വി.കുർബാന മദ്ധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 13/2008
Prot. No. 7377/2008

കർത്താവിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ

കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്പിരിറ്റ് ഇൻ ജീസസ്, എമ്പറർ എമ്മാനുവേൽ ട്രസ്റ്റ് എന്നീ ധ്യാന പ്രസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി മുമ്പൊരിക്കൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് എഴുതിയിരുന്നത് നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടാകുമല്ലോ. അവയുമായി കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികൾ സഹകരിക്കരുതെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ തന്നെ അപകടത്തിൽ പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നും എഴുതിയിരുന്നു. അക്കാര്യം ഒന്നുകൂടി ഞാൻ ആവർത്തിക്കുകയാണ്. അതോടൊപ്പം എമ്പറർ എമ്മാനുവേൽ ട്രസ്റ്റിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ലഭിച്ച ഏതാനും വിവരങ്ങൾ കൂടി അറിയിക്കട്ടെ.

ഇരിങ്ങാലക്കുട രൂപതയിലെ മുരിയാട് കേന്ദ്രമായാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതിന്റെ നടത്തിപ്പുകാരും അവിടുത്തെ പ്രസംഗകരുമായ ശ്രീ. ജോസഫ് പൊന്നാറ,

വിൻസെൻഷ്യൻ സഭയുടെ കോട്ടയം പ്രൊവിൻസ് അംഗമായ ഫാ. ജോസഫ് അയ്യംകോലി എന്നിവർക്കെതിരെ ഇരിങ്ങാലക്കുട രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ സഭാവിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ പകർപ്പ് ഈ ബുള്ളറ്റിനിൽ അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ ഫാ. അയ്യംകോലി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്യാസ സഭാധികാരികളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ധിക്കരിച്ച് നടക്കുന്നയാളും സഭാവിലക്കിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളയാളുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് യാതൊരു വിധ വൈദികധർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. എമ്പറർ എമ്മാനുവേൽ ട്രസ്റ്റ്കാർ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ നിരാകരിക്കുന്നവരും സഭാതലവനായ മാർപാപ്പയെ അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരുമാണ്. അവരുടെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വികലവും വിനാശകരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമാണ്. അവ കത്തോലിക്കരായ നമുക്ക് തീർത്തും സ്വീകാര്യമല്ല.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുരിയാട് ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ രൂപതയിൽ നിന്നും ആളുകളെ നിർബന്ധിച്ചും അല്ലാതെയും കൊണ്ടുപോകുന്നതായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികൾ പോകാൻ പാടില്ല എന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. തങ്ങളുടെ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് ഈ അറിയിപ്പിനുശേഷവും അവിടെ പോകുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ പേരുവിവരം ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാർ രുപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

കേവലം താൽക്കാലികമായ ചില അനുഭവങ്ങളുടെ പേരിൽ നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കരുതെന്ന് ഒരിക്കൽ കൂടി ഏവരേയും ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 നവംബർ മാസം 20 ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

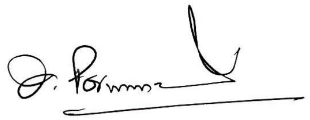

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം

മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2008 ഡിസംബർ മാസം 14-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വി.കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.

സർക്കുലർ

Circular Letter No. 14/2008
Prot. No. 7374/2008

കർത്താവിനാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,

തിരുനാളുകളുടെയും ആഘോഷങ്ങളുടെയും കാലമാണല്ലോ ഇനി വരുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇടവകമദ്ധ്യസ്ഥരായ വിശുദ്ധരുടെ തിരുനാളുകൾ നാം ആഘോഷമായിത്തന്നെ കൊണ്ടാടാറുണ്ട്. അതോടൊപ്പം ഭക്തസംഘടനകളുടെ വാർഷികവും കുട്ടികളുടെ കലാപരിപാടികളും മറ്റും നടത്തുന്നു. വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മ പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളാണ് ഇവ. അതുപോലെ തന്നെ ഇടവകജനങ്ങൾക്ക് ഒരുമിച്ച് സന്തോഷിക്കാനുള്ള അവസരവുമാണത്.

തിരുനാളാഘോഷങ്ങളെപ്പറ്റി മുമ്പും നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരുണത്തിൽ ഒരിക്കൽ കൂടി ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ രൂപതയിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരാൾ ഈയിടെ ഒരു പത്രത്തിൽ എഴുതികണ്ടു, ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഏക അവസരമാണ് തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ എന്ന്. അത്തരം ഒരു ചിന്തയോട് വിയോജിക്കാതെ വയ്യ. കാരണം വിശ്വാസം പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പല രീതികളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ. എന്നു തന്നെയല്ല തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകവുമല്ല. ഇവിടെ കർത്താവിന്റെ വചനങ്ങൾ പ്രസക്തമാണ്; ഞാൻ പുതിയൊരു കൽപ്പന നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു. നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാണെന്ന് അതുമൂലം എല്ലാവരും അറിയും (യോഹ.13: 34-35). അതായത് സ്നേഹത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രകടനത്തിന്റെ പരമമായ രൂപം. സ്വന്തമായി ഒരു ലാഭവും

പ്രതീക്ഷിക്കാതെ തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനായി കൊടുത്ത യേശുവിനെ അനുകരിക്കലാണത്. അത് പ്രധാനമായും നടക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ അനുദിനജീവിത നിമിഷങ്ങളിലാണ്.

എന്റെ മുൻ ആഹ്വാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് തിരുനാളുകൾ യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവാരൂപിയിൽ നടത്താൻ മുൻകൈ എടുക്കുന്ന ഒട്ടേറെ വികാരിയച്ചന്മാരും ഇടവകക്കാരുമുണ്ട്. അവരെ ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുമോദിക്കുകയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആ നല്ല തുടക്കം നിങ്ങൾക്ക് ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ ഉറവിടമാകും എന്നത് നിസംശയമാണ്. ആ നല്ല പതിവ് നിങ്ങൾ ഭാവിയിലും തുടരണം. അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രചോദനവുമാകട്ടെ എന്നാണെന്റെ ആശംസയും പ്രാർത്ഥനയും. മുമ്പു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ തുടർച്ചയെന്നോണം ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തട്ടെ.

ഒന്നാമതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നമ്മുടെ ആഘോഷങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ശല്യത്തിനും ഉതപ്പിനും കാരണമാകരുത് എന്നാണ്. നമ്മുടെ നാട് പല മതസ്ഥർ ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇവിടെ നാം പരസ്പരം ബഹുമാനത്തോടെ വർത്തിക്കണം. മത-വർഗ്ഗീയ സ്പർദ്ധ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് അത്യന്താപേഷിതമാണ്. നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന മൈക്കുകളിൽ നിന്നുയരുന്ന ശബ്ദം മറ്റ് മതസ്ഥർക്ക് രുചിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. അതുപോലെ തന്നെ വെടിക്കെട്ടിന്റെ ശബ്ദവും. ഇവയെല്ലാം ശബ്ദമലിനീകരണവും അന്തരീക്ഷമലിനീകരണവും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ വീടിന്റെ അഥവാ പള്ളിയുടെ ഏതാനും വാരയകലെ ഒരു ക്ഷേത്രമോ മുസ്ലീംപള്ളിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്ക് അസ്വസ്ഥത ഉണ്ടാകുന്നത് സ്വാഭാവികമായി നാം കാണുന്നു. അതുപോലെ തന്നെയായിരിക്കണമല്ലോ മറ്റുള്ളവർക്ക് നമ്മുടെ ആരാധനാലയങ്ങളോടുള്ള വികാരവും. സമീപവാസികൾക്ക് അലോസരം ഉണ്ടാകാത്ത തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കണം നമ്മുടെ പള്ളികളിലെ ശബ്ദക്രമീകരണം. നമ്മുടെ നാട് കേവലം കൃഷീവലന്മാരുടെ നാടായിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് ഇതൊന്നും അത്ര കാര്യമായി ആരും കണ്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് അങ്ങനെയല്ല. സമീപത്ത് പലതരത്തിലുള്ള ജോലികൾ ചെയ്ത് ക്ഷീണിച്ച് വന്നുറങ്ങുന്നവ

രുണ്ടാകാം, പരീക്ഷയ്ക്കായി പഠിക്കുന്ന കുട്ടികളും മത്സരപ്പരീക്ഷകൾക്ക് ഒരുങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗാർത്ഥികളും ഉണ്ടാകാം. ശബ്ദം സഹിക്കാൻ പറ്റാത്ത രോഗികൾ ഉണ്ടാകാം. അവർ നമ്മെ ശപിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കും നമ്മുടെ പള്ളിയിൽ നിന്നുള്ള ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾ സഹിക്കുന്നത്. പിന്നീടത് പല തരത്തിലുള്ള നിഷേധാത്മക ചിന്തകളായി പുറത്തുവരും എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം. അതിനെ വർഗ്ഗീയമായി മുതലെടുക്കാൻ കാത്തു നിൽക്കുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട് എന്നു നാം ഓർക്കണം. അങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ പള്ളികൾക്കും മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും നേരെ അക്രമം നടത്താൻ ആളെ കൂട്ടുന്നത്.

പള്ളിപ്രദക്ഷിണങ്ങളാണ് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയർഹിക്കുന്ന മറ്റൊരു രംഗം. ഭക്തിയുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പേരിലായാലും കാൽനടക്കാർക്കും വാഹനങ്ങൾക്കും തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നത് ശരിയായ രീതിയല്ല. വാഹനപ്പെരുപ്പം കൊണ്ട് വീർപ്പുമുട്ടുന്ന നമ്മുടെ ഇടുങ്ങിയ റോഡുകളിലൂടെ പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ഗതാഗതതടസം ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെയും മറ്റ് സാമൂഹ്യ സംഘടനകളുടെയും റാലികളും പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളും കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ തന്നെ നാം വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. പലമതക്കാർ ഒരേസമയം ഒരേവഴിയിലൂടെ പ്രദക്ഷിണമായി വന്ന് സംഘർഷങ്ങളുമായി സംഘട്ടനത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഒഴിവാക്കാവുന്നതല്ലേ എന്ന് നാം ചിന്തിക്കണം.

നമ്മുടെ പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ ശക്തിപ്രകടനങ്ങളല്ലെങ്കിലും അങ്ങനെ അതിനെ വീക്ഷിക്കുന്ന മറ്റ് ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന കാര്യം മറക്കേണ്ട. അതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ വക ഒരു ശക്തിപ്രകടനം നടത്താനുള്ള പ്രേരണ ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികം മാത്രം. അതും പരസ്പര വൈരാഗ്യത്തിനും കലഹങ്ങൾക്കും കാരണമായേക്കാം.

തിരുനാളുകളോടനുബന്ധിച്ച് വഴികൾക്ക് കുറുകെ ഉയർത്തുന്ന കമാനങ്ങളും ബാനറുകളും വാഹനങ്ങൾക്കും കാൽനടക്കാർക്കും ഉണ്ടാക്കുന്ന അപകടഭീക്ഷണി വെറും ഭാവനയല്ലെന്ന് മുൻകാല അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല അവമൂലം യാത്രായോഗ്യമല്ലാത്ത റോഡുകൾ കൂടുതൽ മോശമാകുകയും ചെയ്യും. അതിന്റെയെല്ലാം ഫലം നാം തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ട

തായും വരും. തിരുന്നാൾ പരിപാടികളുടെ നോട്ടീസുകളും ബാനറുകളും കമാനങ്ങളും മറ്റും സ്പോൺസർ ചെയ്യിക്കുമ്പോഴും നാം ശ്രദ്ധിക്കണം അത് ചെയ്യുന്നവർ ക്രിസ്തീയ ധാർമ്മികതയ്ക്കും പ്രബോധനങ്ങൾക്കും നിലപാടുകൾക്കും എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അല്ലെന്ന്. എന്നുതന്നെയല്ല, ഉപഭോഗ സംസ്ക്കാരത്തിനെതിരായി നിരന്തരം സംസാരിക്കുകയും ധാർമ്മികരോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന നാം അത്തരമൊരു സംസ്കാരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയല്ലേ ഇതിലൂടെ ചെയ്യുന്നത് എന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അത് നമ്മുടെ നിലപാടുകളെ ബലഹീനമാക്കും.

പള്ളിപ്പരിപാടികൾക്കു വേണ്ടി മൈക്കും ലൈറ്റും ഒരുക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇലക്ട്രിക് വയറുകളാണ് നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം. തലങ്ങും വിലങ്ങും വലിക്കുന്ന വയറുകൾ മരണം പേറുന്നവയാണെന്നുള്ള വസ്തുത മറന്നുകൊണ്ടാണ് പലരും അവയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ ധനനഷ്ടവും സമയനഷ്ടവും മാനനഷ്ടവും എല്ലാം അതിലൂടെ ഉണ്ടാകുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ട് എന്തെങ്കിലും അപകടം സംഭവിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ആരോപണങ്ങളും പ്രത്യാരോപണങ്ങളും ഉന്നയിക്കുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ശൈലി അതിനാൽ ഇതിലെല്ലാം ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ പതിയണം. അതുപോലെതന്നെയുള്ള മറ്റൊരു രംഗമാണ് വെടിക്കെട്ട്. യാതൊരു ശ്രദ്ധയും മുൻകരുതലുകളും ഇല്ലാതെ ജനം കൂടിനിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്തായി കതിനാപൊട്ടിക്കുകയും വെടിക്കെട്ടു നടത്തുകയും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇവയ്ക്ക് ഉത്തരവാദിത്വപ്പെട്ടവർ മദ്യപിച്ചിട്ടില്ലെന്നും സർക്കാരിന്റെ അനുവാദങ്ങൾ ഉള്ളവരാണെന്നും നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇവ കാണാനായി കൂടിനിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളും ഇവയുടെ അപകടസാദ്ധ്യത മനസ്സിലാക്കി പെരുമാറണം.

തിരുനാളുകൾക്ക് ചെലവാക്കുന്ന പണമാണ് നമ്മുടെ ചിന്തയ്ക്ക് വിഷയമാകേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം. പണംകൊണ്ടെറിഞ്ഞാലെ പണം കിട്ടുകയുള്ളു എന്നതൊരു വസ്തുതയാണ്. ഇടവക നടക്കണമെങ്കിൽ പണം വേണംതാനും. എങ്കിലും പണം സമ്പാദിക്കുകയാണോ തിരുനാളുകളുടെ ലക്ഷ്യം എന്നത് ചിന്താവിഷയമാകേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ തിരുനാളുകളുടെ അർത്ഥം ചോർന്നു പോകും എന്ന കാര്യം നാം

ഓർക്കേണം. വിശ്വാസവർദ്ധനവാണ് തിരുനാളുകളുടെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ലക്ഷ്യം. അതോടൊപ്പം ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മ വളർത്തലും അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ പെടുന്നു. പണം പ്രധാന ലക്ഷ്യമായിക്കഴിയുമ്പോൾ മറ്റ് രണ്ടും പിൻതള്ളപ്പെടുന്നു. അതു കൊണ്ട് തിരുനാളുകൾക്ക് മുടക്കുന്ന പണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തെ നീതീകരിക്കുന്നതാകണം. അത് ഇടവകയിൽ കലഹങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുകയും ചെയ്യരുത്.

തിരുനാളുകളോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന നാടകങ്ങൾ, ഗാനമേളകൾ തുടങ്ങിയ കലാപരിപാടികൾ ദേവാലയാന്തരീക്ഷ ത്തിന് അനുയോജ്യമായവയും ക്രിസ്തീയ മൂല്യങ്ങൾ പകർന്ന് നൽകുന്നവയുമാകണം. അവ കൂടുതൽ ആളുകളെ ആകർഷി ക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആകരുത് എന്നർത്ഥം. മാത്രമല്ല ഈ കലാ പരിപാടികൾ ആസ്വദിക്കാൻ എത്തുന്നവർ മാന്യമായി പെരുമാറു കയില്ല എന്നു തോന്നുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അവ നടത്താതിരി ക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തിരുനാൾ പരിപാടികൾക്ക് പദ്ധതിയിടുന്ന അവസരത്തിൽ തന്നെ നടത്തുകയും വേണം.

മറ്റൊരു സുപ്രധാന സംഗതിയിലേക്കാണ് ഇനി നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുവാനുള്ളത്. സ്നേഹത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രകടനത്തിന്റെ പരമ മായ രൂപം എന്ന് ഞാൻ ഈ സർക്കുലറിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സൂചി പ്പിച്ചുവല്ലോ. ആ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ മഹനീയ രൂപമാണ് പങ്കുവെ യ്ക്കൽ. ഇതിലൂടെ നമ്മുടെ സഹജീവികളോടുള്ള നമ്മുടെ കരു തലാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. പങ്കുവയ്ക്കാത്ത ജീവിതം ക്രിസ്തീയ മല്ല. കാരണം അത് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ അവശ്യഘടക മാണ്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അനു കരണമാണ്. നമുക്ക് ജീവനുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ മുഴു വനായി നമുക്ക് നൽകിയ വ്യക്തിയാണ് ക്രിസ്തു. അതുകൊ ണ്ടാണ് പ്രവർത്തി കൂടാതെയുള്ള ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം നിർജ്ജീ വമാണ് എന്ന് വി. ശ്ലീഹാ നമ്മോട് പറയുന്നത്. ഇടവകത്തിരുനാ ളിന്റെ അവസരത്തിൽ ഇക്കാര്യം നാം പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കു കയും ആവശ്യമായത് ചെയ്യുകയും വേണം.

പല ഇടവകകളിലും ഈ തലത്തിൽ ധാരാളം ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നത് ഏറെ ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്. അതിൽ നിങ്ങളെ അനു മോദിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതിൽ ഒരംശം രൂപതയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ

നിധിയിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യാൻ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. 2009 ജനുവരി മാസം 25 ന് ഞായറാഴ്ച നിങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന സ്തോത്ര കാഴ്ചകൾ ഇതിനുവേണ്ടി മുൻ വർഷങ്ങളിലേതു പോലെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് എന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തട്ടെ. ഇക്കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാർ മുൻകൂട്ടി ഇടവകയിൽ അറിയി ക്കുകയും തുക സ്വീകരിച്ച് എത്രയും വേഗം രൂപതാ കേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം.

നടപ്പുവർഷം വിദ്യാഭ്യാസ നിധിയിലേക്ക് പല സ്രോതസ്സു കളിൽ നിന്നായി 774370 രൂപയാണ് കിട്ടിയത്. അത് (RS 774355) വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മുൻ വർഷങ്ങളിലേതുപോലെ തന്നെ അടുത്ത വർഷവും 8 മുതൽ 12 വരെ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന നിർദ്ധനരും നന്നായി പഠിക്കുന്ന വരുമായ 500 കുട്ടികൾക്ക് 1000 രൂപ വച്ച് കൊടുക്കാനാണ് ആഗ്ര ഹിക്കുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ 60 കുട്ടികൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിൽ പഠിക്കാനുള്ള ചെലവും. നടപ്പു വർഷത്തിൽ 40 കുട്ടികളാണ് ഈ നിധിയിൽ നിന്നുള്ള സഹായം കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ പഠിക്കുന്നത്. ഈ സംരംഭത്തിന് ഉദാരമായി സംഭാവന ചെയ്ത നിങ്ങളേയും മറ്റുള്ളവരേയും ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുകയും ഏവരേയും ദൈവം അനുഗ്ര ഹിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജനുവരി മാസം 11 ന് ഞായറാഴ്ച സീറോ-മലബാർ മിഷൻ ഞായറായി നാം ആചരിക്കുകയാണ്. എന്തിനാണ് പൊതുവായു ള്ളതിന് പുറമേ നമുക്കൊരു മിഷൻ ഞായർ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നാം. കത്തോലിക്കാ സഭ പ്രകൃതിയാൽ തന്നെ മിഷനറി യാണ് എന്നു രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. സഭയിലെ ഓരോ വ്യക്തിഗത സഭയും ഇപ്രകാരം തന്നെ. ഈ വസ്തുത നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താനും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയും സാമ്പത്തിക സഹായവും സീറോമലബാർ മിഷൻ രൂപതകൾക്ക് കൊടുക്കാനുമാണ് ഈ മിഷൻ ഞായർ. നമുക്ക് ഏൽപ്പിച്ചു തന്നി രിക്കുന്നത് ബൽത്തങ്ങാടി രൂപതയെയാണ്. ജനുവരി 11 ന് കിട്ടുന്ന നിങ്ങളുടെ സംഭാവനകൾ ഈ രൂപതയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന താണ്. നിങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണം ഇക്കാര്യത്തിലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയച്ചന്മാർ വിവരം യഥാ സമയം പള്ളിയിൽ അറിയിച്ച് വേണ്ടത് ചെയ്യുമല്ലോ. ഏവർക്കും

അനുഗ്രഹപ്രദമായ പുതുവത്സരം ആശംസിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളേവരോടും കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

മാനന്തവാടി രൂപതാ കാര്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2008 നവംബർ മാസം 20-ന് നൽകപ്പെട്ടത്.

+ ജോസ് പൊരുന്നേടം
മാനന്തവാടി രൂപതയുടെ മെത്രാൻ

NB:- ഈ സർക്കുലർ 2009 ജനുവരി മാസം 4-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച കുർബാന മധ്യേ വായിക്കേണ്ടതാണ്.